ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΕΛΛΑΣ

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ - ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΙΩΤΩΝ

Περίοδος Β΄ - Χρόνος 15ος Γραφεία: Λιβύης 22 ΙΛΙΣΙΑ Τηλ. 7750983 Αριθμ. φύλλου 92 Δρχ. 100 ΜΑΡ.-ΑΠΡ.-ΜΑΪΟΣ '92

ΠΑΣΧΑΛΙΝΑ... ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΠΟΛΛΑ

ΑΝΑΣΤΑΣΗ!! η μεγάλη της Χριστιανοσύνης γιορτή. Μια μέρα που πρέπει να φέρνει χαρά και ευτυχία στον κάθε άνθρωπο. Είναι όμως αυτή η πραγματικότητα σήμερα; Δυστυχώς, τα γεγονότα λένε πως όχι. Σε πολλές περιοχές του πλανήτη το ημερολόγιο σταματάει στη σταύρωση. Και το βλέπει αυτό σήμερα ο κάθε απλός άνθρωπος. Από την ημέρα που η τηλεόραση μπήκε στο κάθε σπίτι, πολλά άλλαξαν. Μέχρι τότε το κάθε γεγονός - θρησκευτικό κοινωνικό κ.λ.π. - ο άνθρωπος το γιόρταζε με πραγματική χαρά. Και γινόταν αυτό γιατί ο κόσμος αγνοούσε τι γινόταν δίπλα του. Ο καθένας ήξερε μόνο τα δικά του προβλήματα. Το ραδιόφωνο - που λίγοι το είχαν - έκανε ελάχιστη ενημέρωση. Πόλεμος, βία, εγκλήματα, πείνα, κ.λ.π. ήταν γεγονότα σχεδόν άγνωστα για τον πολύ κόσμο.

Σήμερα την ίδια στιγμή που εκατομμύρια άνθρωποι λένε «Χριστός Ανέστη», και κάθονται στο τραπέζι να γιορτάσουν, η τηλεόραση μεταφέρει μέσα σε κάθε σπίτι, σκηνές καταστροφής και φρίκης, που διαδραματίζονται την ίδια εκείνη στιγμή. Και θα πρέπει τότε κάποιος να ζει σε δικό του κόσμο, για να αισθάνεται χαρά βλέποντας όλα αυτά. Το μόνο που έμεινε ανέπαφο - στις γιορτές γενικά - είναι το εμπορικό σκέλος.

Έφτασαν οι ντομάτες στις 500 με 600 δραχμές, τα αρνοκάτσικα άγγιξαν τις δύο χιλιάδες το κιλό, για να θησαυρίσουν κάποιοι με τα εισαγώμενα. (που τα αγοράζουν σχεδόν τσάπα από τη διαλυμένη Γιουγκοσλαβία και τα πουλάνε για ντόπια στο κρεωπολείο της γειτονιάς).

Κάποιες βιοτεχνίες με τις φανταχτερές λαμπάδες και τα πανάκριβα παιχνίδια έκαναν χρυσές δουλειές. Και εμείς, ο πολύς κόσμος .... μ' αυτά και μ' αυτά καταλάβαμε ότι ήρθε και πέρασε το Πάσχα για άλλη μια φορά. Ας ελπίζουμε πάντα και ας ευχόμαστε... του χρόνου καλύΤερα για όλο τον κόσμο....

ΟΣΟΙ κατάφεραν να ξεφύγουν από τα τσιμεντένια κλουβιά της πόλης, και πήγαν σε κάποιο χωριό, γιόρτασαν πραγματικά ένα διαφορετικό Πάσχα. Πέρα από τα όποια προσωπικά, η γενικότερα προβλήματα - που πάντα υπάρχουν - μέσα στην καταπράσινη Ανοιξιάτικη φύση, με συντροφιά μέρα νύχτα τα ακούραστα αηδόνια, στην ηρεμία του χωριού και τον πεντακάθαρο δροσερό αέρα, καταλαβαίνεις πραγματικά κάτι... από Ανάσταση!!

ΟΣΟ γι' αυτούς που μείναν στις πόλεις, (ειδικά φέτος) η εβδομάδα των παθών άρχισε πολύ νωρίς, και συνεχίστηκε μέχρι το Μάιο.

Μέσα σε χιλιάδες τόνους σκουπίδια,

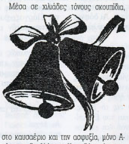

στο καυσαέριο και την ασφυξία, μόνο Ανάσταση δε βλέπεις. Και εδώ πρέπει να πούμε ότι γι' αυτό το κατάντημα έχουν όλοι τις ευθύνες τους. Το να λέμε φταίει η μία πλευρά, μπορεί να είναι... βολικό και εύκολο, δεν είναι όμως η πραγματικότητα....

ΚΑΙ μπορεί ο κάθε κλάδος εργαζομένων να έχει χίλιες φορές δίκαιο. Όμως ο τρόπος που διεκδικεί αυτό το δίκαιο, πολλές φορές είναι λάθος. Τότε αντί για συμπάθεια, προκαλεί την οργή και την αγανάκτηση του κοινωνικού συνόλου. Και αυτό γιατί την πληρώνουν αθώοι άνθρωποι. Άνθρωποι που βρίσκονται στην ίδια - η και χειρότερη - μοίρα με τους απεργούς, και υποχρεώνονται να ζήσουν μέσα στα σκουπίδια, ταλαιπωρούνται χωρίς να φταίνε σε τίποτα. Ή ξεκινάνε να πάνε κάπου και βρίσκουν το δρόνο κλειστό με τρακτέρ, με νταλίκες, με οδοφράγματα.

Από την άλλη μεριά οι κυβερνώντες εφαρμόζουν (συνήθως) τη θεωρία του... Καραγκιόζη που λέει: Άστους!!! θα φωνάξουν.... θα ιδρώσουν... θα κρυώσουν... θα αρρωστήσουν... θα πεθάνουν και ...θα πσυχάσω!!

ΑΛΛΑΞΑΝΕ οι εποχές. Φλεβάρης μήνας και τα νερά έφτασαν στο αμήν. Τα παλαιότερα χρόνια τέτοια εποχή βούλιαζε ο τόπος από τις πολλές βροχές. Ευτυχώς έβρεξε λίγο Μάρτη με Απρίλη και οι βρύσες κράτησαν λίγο νερό. Όσο για τον Αύγουστο... μάλλον θα τρέχουμε στο ποτάμι παρέα με τα καβούρια...

ΣΤΕΓΝΟ φέτος το Πάσχα στο χωριό. Όλες οι μέρες Ανοιξιάτικες, οι δρόμοι αρκετά καλοί, και το βράδυ της Ανάστασης η προσέλευση στην εκκλησία της Φτέρης ήταν καθολική. Η πλατεία γεμάτη κόσμο, και τα αυτοκίνητα στο δρόμο πολλά. Ήταν μια καλή ευκαιρία για ένα σύντομο αντάμωμα χωριανών, φίλων, και συγγενών. Το μόνο που χάλαγε την ωραία βραδιά, ήταν η ανόητη συνήθεια (λίγων ευτυχώς) με τις κροτίδες.

ΔΕΝ φροντίσαμε να μάθουμε ονόματα (κακώς) αλλά πρέπει να πούμε συγχαρητήρια σε όσες και όσους συνέβαλαν - με κάθε τρόπο - στο στόλισμα του επιτάφιου στους Ναζαίους.

Έγινε πραγματικά καλή δουλειά με πολλά και ωραία φυσικά λουλούδια.

Και του χρόνου ξανά!!

ΠΑΣΧΑ και για πολλούς, μέρες διακοπών και ευκαιρία για λίγη διασκέδαση με κλαρίνο. Έτσι για να...ξεβουλώσουν και λίγο τ' αυτιά όπως λένε πολλοί. Αυτό βέβαια, εξαρτάται από το πόσο κοντά στο κλαρίνο πάει κάποιος γιατί μπορεί να συμβεί και το αντίθετο!!

Κυριακή βράδυ και το μουσικό συγκρότημα με τους χωριανούς μας ήταν στη φτέρη στο μαγαζί του Αλέκου.

Τη Δευτέρα στο παλαιοχώρι, στο πανηγύρι του Αι' Γιώργη. Τη Δευτέρα το βράδυ στη Ράμια στο μαγαζί του Γάγγιου, και την Τρίτη στη Ροδαυγή. Επίσης στην Κυψέλη ένα άλλο συγκρότημα με το Γ. Ψυχογιό διασκέδασε τους κατοίκους της περιοχής Κυριακή και Δευτέρα το βράδυ

ΠΕΡΑΣΜΑ λαθρομεταστών έχει γίνει το χωριό μας τελευταία. Πότε νύχτα και πότε μέρα, περνάνε κατά μπουλούκια οι Αλβανοί. Τις ημέρες του Πάσχα είδαμε μερικούς να βαδίζουν για την Άρτα.

Δεν έχουμε πρόθεση να τρομάξουμε κανέναν, αλλά... επειδή πολλά γίνονται τελευταία, όσοι μένουν κοντά στον κεντρικό δρόμο, ας προσέχουν, και ας κλειδώνουν καλά τα βράδια. Αυτά που ξέραμε, δυστυχώς ανήκουν στο παρελθόν. Όσο κι αν μας κακοφαίνεται, η πραγματικότητα είναι σκληρή. Ξαναγυρίζουμε σε παλιές εποχές.

«ΑΡΑΧΘΙΝΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ»
για 15ο ΧΡΟΝΟ στην ΑΝΩ ΒΑΡΥΜΠΟΜΠΗ
(1 χιλ. πριν το Βασιλικό Κτήμα ΤΑΤΟΪΟΥ)
31 ΜΑΗ 1992

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Κεντρικιωτών ΑΡΤΑΣ «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ» σας προσκαλεί στην εκδήλωση που διοργανώνει την Κυριακή 31 ΜΑΗ στην ΑΝΩ ΒΑΡΥΜΠΟΜΠΗ (στο 26 χιλ. του δρόμου Αθηνών - Δικελείας).

Στο χώρο του πανηγυριού κάτω από τα δροσερά πλατάνια (με άφθονες καρέκλες και τραπέζια) θα διασκεδάσετε με παραδοσιακό μουσικό και χορευτικό συγκρότημα, ψητά αρνιά, κοκορέτσια και παγωμένα ποτά. ΔΩΡΕΑΝ ΧΟΡΟΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ.

Σας επιφυλάσσουμε εκπλήξεις.

Έναρξη προγράμματος 12.00 Λήξη προγράμματος 21.00

Για το Δ.Σ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Κώστας Καμπρής

Η ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
Ελένη Αντωνίου

Πως θα φτάσετε:

Α) Από τον δρόμο της Πάρνηθας:

— Στην Εθνική οδό Αθηνών - Λαμίας πηγαίνουμε αριστερά για ΠΑΡΝΗΘΑ, στην οδό ΤΑΤΟΪΟΥ.

— Μετά από 1 χιλ. περίπου (μετά το ρέμα) στρίβουμε δεξιά προς την ΒΑΡΥΜΠΟΜΠΗ και ΤΑΤΟΪ.

— Από εκεί και μετά συνεχίζουμε ευθεία για 7 χιλ. προς το Βασιλικό Κτήμα ΤΑΤΟΪΟΥ μετά τα εξοχικά κέντρα «ΛΕΩΝΙΔΑΣ» - «ΜΑΝΩΛΗΣ» - «ΘΕΑ» και «ΠΑΝΟΡΑΜΑ».

— Σε όλη τη διαδρομή θα σας οδηγούν κατατοπιστικές πινακίδες.

Β) Από τη γέφυρα της Βαρυμπόμπης στην Κηφισιά.

— Στην Εθνική οδό ΑΘΗΝΩΝ - ΛΑΜΙΑΣ στο 19ο χιλ. πηγαίνουμε δεξιά περνώντας τη γέφυρα συνεχίζουμε προς Βαρυμπόμπη.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΡΜΟΔΙΟΙ;

Λαϊκό Νοσοκομείο Άρτας. Είχα κάνει μια επίσκεψη το Δεκέμβριο, και έγραψα τότε ανάλογο σχόλιο. Τον Απρίλιο βρέθηκα ξανά στον ίδιο χώρο.

Έτσι... για να δω μήπως άλλαξε κάτι προς το καλύτερο. Δυστυχώς, τα ίδια και χειρότερα!!

Μεταφέρω την εικόνα που είδα, και τα συμπεράσματα δικά σας. Στην κεντρική είσοδο, διαβάζω μια ανακοίνωση που την υπογράφει μια συνδικαλιστική παράταξη. (δεν έχει σημασία ποια). Το περιεχόμενο είναι γραμμένο σε σκληρή γλώσσα. Δεν θα μπω σε λεπτομέρειες, θα αναφέρω μόνο την ουσία της ανακοίνωσης, και αν υπάρχει αντίθετη άποψη θα δημοσιευτεί. Καταγγέλει η παράταξη αυτή τις «διώξεις γιατρών» -όπως λέει- από κέντρα υγείας της Άρτας, και το Νοσοκομείο της πόλης.

Και «οι διώξεις» είναι απολύσεις γιατρών, μεταθέσεις κ.λ.π. Έχει και κατάλογο με τα ονόματα των «διωχθέντων». Προχωράω στο χώρο των εξωτερικών ιατρείων. Σ'ένα διάδρομο γύρω στα σάραντα τετραγωνικά, περιμένουν γιατρό πενήντα με εξήντα άτομα. Οι πιο πολλοί είναι γέροντες, και έχουν έρθει από τα χαράματα για να πάρουν σειρά. Οι γιατροί θάρθουν (όσοι έρθουν) γύρω στις εννέα... Πλησιάζω στο γραφείο που βγάζουν κάρτες ασθενών, και ρωτάω για γιατρούς, αρχίζοντας από τον καρδιολόγο, για να πάρω τη γνωστή απάντηση. - «δεν υπάρχει».

Το περίεργο θα ήταν να... υπάρχει... Συνεχίζω... - παιδίατρος; - «δεν υπάρχει». Ολόκληρη Άρτα με τόσα χωριά, με ένα Νοσοκομείο και δεν υπάρχει ένας παιδίατρος!! Τί να πεις... και ποιός να σε ακούσει;!! Λίγη ντροπή... - Δερματολόγος; - «Δεν υπάρχει» - οφθαλμίατρος; - «Δεν υπάρχει», - Πνευμονολόγος; - «δεν υπάρχει» - ορθοπαιδικός; — «Έχουμε αλλά όχι Τετάρτη, ελάτε αύριο. Ο γιατρός έρχεται στις δέκα αλλά πρέπει να είστε εδώ πρωί για να πάρετε σειρά». Φέξε μου και γλίστρησα δηλαδή! - Οδοντίατρος; - «υπάρχει αλλά χάλασε το μηχάνημα και δεν το φτιάξανε». Πότε ο Γιάννης δεν μπορεί... κ.λ.π. κ.λ.π.

— Νευρολόγος; - «υπάρχει αλλά λείπει με άδεια, ελάτε μετά τις πέντε Μαΐου». Πάλι καλά... θα μπορούσε να μου πει και για Σεπτέμβριο... - Γυναικολόγος; - «Μα... τί να τον κάνετε; αφού είστε άντρας!!!»

Ε!! Εκεί πιάστηκα αδιάβαστος!! Φαίνεται οι άντρες δεν έχουν παρτίδες με γυναικολόγους! Την άλλη φορά όμως θα πάρω μαζί μου και γυναίκα να μου κρατάει το... μικρόφωνο, να δω τότε τί θα μου πει; Δεν συνέχισα τις ερωτήσεις για άλλες ειδικότητες π.χ. ενδοκρινολόγο, αλεργιολόγο, αγγειολόγο κ.λ.π. αυτά είναι άγνωστα σπορ για την Άρτα.

Εδώ πρέπει να τονίσω ότι οι γιατροί που υπάρχουν κάνουν ότι μπορούν για να εξυπηρετήσουν τον κόσμο. Δεν φτάνουν όμως, είναι ελάχιστοι και ο κόσμος πολύς, με αποτέλεσμα να υπάρχει καθημερινά ταλαιπωρία για όλους. Αυτή είναι η εικόνα, που παρουσιάζει το Λαϊκό Νοσοκομείο της Άρτας, και σε όσους δεν αρέσει τα παράπονά τους στους αρμόδιους. Και επειδή αναφέραμε για αρμόδιους... - αν υπάρχουν - ας κάνουν καμιά βόλτα από εκεί κάποιο πρωί. Ας κάτσουν στην «ουρά» από τα χαράματα μέχρι 9 με 10... (τι ζητάω και γω τώρα!!).

Όλο και κάτι θα δούνε, όλο και κάτι θα ακούσουν που τους αφορά, όλο και κάτι θα καταλάβουν!! Εκτός αν έχουν την άποψη, ότι ο λαός της Άρτας είναι μόνο για... παλαμάκια και για σημαιούλες!! Και δυστυχώς... τα γεγονότα λένε, ότι μάλλον αυτό συμβαίνει.

Αλλά θα επανέλθουμε για όλα αυτά...

ΜΑΝΕΣ - ΚΟΡΕΣ - ΕΓΓΟΝΕΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

10 ΜΑΗ ΓΙΟΡΤΗ ΜΗΤΕΡΑΣ

Ανεβαίνοντας στην Ήπειρο το ΠΑΣΧΑ από μακριά ξεχωρίζω μια φιγούρα μαυροντυμένη, σκυφτή να περπατάει στην άκρη του δρόμου, φορτωμένη, ξύλα, ίσως για το ψήσιμο του αρνιού στη «γάστρα».

Πολλές φορές αντικρύζοντας τέτοιες φιγούρες, ψάχνω στις συζητήσεις μου με ηλικιωμένες γυναίκες, προσπαθώ να βρω την παράδοση αυτή του καλουπιού σαν αρχή.

Προσπαθώ να βρω στο βάθος των περασμένων ετών, τη θέση της γυναίκας της Ηπείρου, συγκεκριμένα της Τζουμερκιώτισσας - μέσα στην κοινωνία σαν αρχή.

Πώς δηλαδή παρουσιάζονται οι γυναίκες; Υπάρχουν κοινωνίες φτιαγμένες απ' εκείνες

Τί ρόλο παίζουν και καταλαμβάνουν οι μάνες και οι κόρες τους;

Πώς αποκρυπτογραφείται η σχέση τους; Υπάρχει συνείδηση αυτής της σχέσης; Με ποιό τρόπο;

Πώς αντιμετωπίζονται αυτές οι γυναίκες η μία από την άλλη; Τί τους λένε τα βουνά; Τί τους λένε τα έλατα; Τί τους λένε οι πλάκες;

Πώς ιδιοποιούν την πέτρα, τα έλατα, τον αέρα και το αίμα τους;

Στην Ήπειρο η γυναίκα παλιότερα στη γέννηση δεν καταγράφονταν, μετέπειτα συνήθιζαν να τις καταγράφουν στο θάνατο. Πάνω στις πλάκες, χωρίς το όνομα, το γένος της μάνας που πραγματοποιεί την αρχική σύλληψη.

Εμείς οι νεώτερες, που ανεβήκαμε κοινωνικά, κάπως, όλες μας, που φτιάχνουμε ιστορία, που αναζητάμε τα χαμένα ίχνη, που είμαστε η

Συνέχεια στη σελίδα 2

Ως απ' ένα βουνόν
ο αετός εις άλλο
πετάει κ' εγώ τα δύσκολα
κρημνά της αρετής
ούτε επιβαίνω

(ωδή Γ')

Η εφημερίδα μας παραμένει σταθερή στη φιλολογική της και λογοτεχνικη της στήλη, θα παρουσιάσει σ' αυτό το φύλλο τον ΑΝΔΡΕΑ ΚΑΛΒΟ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΛΒΟΣ

Φέτος έχουν συμπληρωθεί 200 χρόνια από τη γέννηση του Ανδρέα Κάλβου, όπου είναι αφιερωμένη η χρονιά του 1992.

Κοντά στην Κέρκυρα, ένα τέταρτο σχεδόν της ώρας έξω από την πόλη βρίσκεται ένα μικρό χωριό, κατοικημένο κυρίως από ναυτικούς ήρεμο και λησμονημένο, χωρίς μεγαλεία και εξεραιτικά κάλλη: Το Μαντούκι.

Στο Μαντούκι εγκαταστάθηκε ο αρχηγέτης του Κάλβου της οικογένειας Κάλβου που είναι ο ιερέας Νικόλαος Κάλβος.

Για τον πατέρα του ποιητή μας, τον Ιωάννη Κάλβο, δεν έχουμε πολλές πληροφορίες.

Ξέρουμε μόνο πως νεαρός κατατάχθηκε εθελοντής στο Βενετσιάνικο μισθοφορικό στρατό, κι ότι χάρις στις υπηρεσίες του γρήγορα έφθασε στο βαθμό του ανθυπολαχαγού και στάλθηκε στη Ζάκυνθο, όπου το όνομά του πρωτοσυναντιέται στα επίσημα έγγραφα το 1790. Στη Ζάκυνθο γνωρίστηκε και συνδέθηκε με την οικογένεια Νικολάου Ρουκάνη, παλιά αριστοκρατική οικογένεια της Ζακύνθου, απ' τις αρχές της ενετοκρατίας ήταν γραμμένη στη Χρυσή Βίβλο των ευγενών της νήσου. Η οικογένεια Ρουκάνη ήταν σε καλή οικονομική κατάσταση. Ο Ιωάννης αγάπησε την Ανδριανή Ρουκάνη και την παντρεύτηκε νεώτατος.

Πάνω στους εννιά μήνες μετά το γάμο 1792 γεννήθηκε ο ποιητής μας Ανδρέας Κάλβος. Σε δύο χρόνια γεννήθηκε και ο δεύτερος γιος, ο Νικόλαος.

Τα παιδικά του χρόνια τα δύο αδέλφια τα πέρασαν στη Ζάκυνθο, όπου κατά πάσα πιθανότητα, θα άρχισαν να διδάσκονται και τα στοιχειώδη γράμματα.

Δάσκαλος του Ανδρέα ήταν ο Αντώνιος Μαρτελάος.

Παρ' όλα αυτά όμως ο ποιητής μας δεν μπόρεσε να κάνει σοβαρές σπουδές στην πατρίδα του.

Η μητέρα του με τον πατέρα του ποτέ δεν ζούσαν αρμονικά.

Όταν ο ποιητής μας ήταν 8 χρονών, 1801 ο πατέρας του πήρε τα δύο παιδιά τους και φεύγει για το Λιβόρνο, όπου εκεί άκμαζε μια ελληνική παροικία, όπου βρίσκονταν εγκαταστημένος ο αδελφός τους Βικέντιος, γρήγορα επιδόθηκε στο εμπόριο.

Το 1812 πεθαίνει ο πατέρας του και ο ποιητής μεταβαίνει στη Φλωρεντία όπου προσπαθεί να βρει δουλειά.

Προσλαμβάνεται σαν παιδαγωγός του Ανιψιού του ποιητή Ugo Foscolo, (Ούγου Φώσκολου, Ζακυνθινού από την πλευρά της μητέρας του)»

Μέχρι το 1816 ο Κάλβος ζει με τον Φώσκολο, που εκτίμησε τις ικανότητες του, του ανέθεσε χρέη γραμματέα και προσπάθησε να του εξασφαλίσει κάποια υποτροφία για να σπουδάσει σε Ιταλικό Πανεπιστήμιο, χωρίς όμως να τα καταφέρει.

Ο Φώσκολος διωγμένος από την Ιταλία για τα φιλελεύθερα φρονήματά του ταξιδεύει στην Ελβετία και στην Αγγλία. Ο Κάλβος τον ακολουθεί, τον θαυμάζει και τον υπηρετεί πιστά.

Όμως δεν θ' αρχίσουν να συγκρουστούν. Ο δύστροπος χαρακτήρας του Φώσκολου και ο άκαμπτος και αγέρωχος χαρακτήρας του Κάλβου τους φέρνουν σε σύγκρουση-ρήξη.

Έτσι το 1816 χωρίζουν. Για τέσσερα χρόνια ο Κάλβος μένει στην Αγγλία, παραδίδοντας μαθήματα Ιταλικής και Γαλλικής, ενώ είχε αποκτήσει μεγάλο κύρος στους φιλολογικούς κύκλους για τις φιλολογικές τους και θεολογικές τους γνώσεις.

Στην Αγγλία παντρεύεται, αλλά η γυναίκα του πεθαίνει την ώρα της γέννας μαζί με το παιδί της.

Η Ιταλία, η Ισπανία, η Γερμανία και μαζί και η Ελλάδα, τα χρόνια αυτά είναι αναστατωμένα από επαναστατικά κινήματα, οργανώσεις, όπου η ιερή συμμαχία, «Αγγλία - Αυστρία - Ρωσία» έχουν αναλάβει να καταπνίγουν αυτά τα κινήματα.

Ο Κάλβος επαναστατικός τύπος το 1820 έρχεται στην Ιταλία και μπλέκεται στις επαναστατικές οργανώσεις των «Καρμπονάρων» Ιταλικό επαναστατικό κίνημα, όπου απ' εκεί δανείστηκε οργάνωση και αρχές και η δική μας (Φιλική Εταιρία).

Διώκεται για τη δράση του αυτή που το 1822 καταφεύγει στη Ζυρίχη και αργότερα 1824 στη Γενεύη.

Όταν βρισκόταν στην Ελβετία ο Κάλβος φροντίζει για την ανάπτυξη φιλελληνικού κινήματος, όπου συνεργάζεται με τον Καποδίστρια τον μετέπειτα πρωθυπουργό της Ελλάδας και τον Εύναρδο.

Την ίδια χρονιά κατορθώνει μετά από πολλές δυσκολίες να τυπώσει τις ωδές του με την ονομάσια «Λύρα» (10 τον αριθμό)

Την επόμενη χρονιά στο Παρίσι δηλ. 1825 τυπώνει και τις υπόλοιπες και το 1826 έρχεται στην Ελλάδα σε ηλικία 34 χρόνων. Φτάνει στο Ναύπλιο. Η παραμονή του όμως εκεί και η πολιτική κατάσταση που συναντά τον απογοητεύουν, όπου αναχωρεί για την Κέρκυρα.

Στην Αρχή δουλεύει σαν οικιοδιδάσκαλος. Αργότερα ανοίγει δικό του σχολείο. Κατά τα έτη 1833-1836 κιαι 1840-1841 διδάσκει φιλοσοφία στην Ιόνιο Ακαδημία. Ο Κάλβος είναι κλειστός χαρακτήρας και ζει απομονωμένος. Χαρακτηριστικό της απομόνωσής του ήταν ότι ζούσε στην Κέρκυρα στο ίδιο νησί, την ίδια εποχή που ζούσε ο Διονύσιος Σολωμός και δεν συναντήθηκαν ποτέ.

Είχε αναμιχθεί στην πολιτική ζωή, και οι πολιτικοί είναι κοινωνικά πρόσωπα, - της Κέρκυρας, με σαφή αντιαγγλική τοποθέτηση.

Αυτή η θέση του έγινε η αφορμή για τη διακοπή της συνεργασίας του με την «Επίσημον εφημεριδα της Επτανήσου».

1852: Φεύγει για την Αγγλία, όπου παντρεύεται την Αγγλίδα Charlotte Augusta Wadams. Εγκαθίσταται στην πόλη Λάουθ όπου διδάσκει φιλολογία, μαθηματικά και ξένες γλώσσες στο παρθεναγωγείο που διηυθύνε η γυναίκα του.

1869 πεθαίνει στην Αγγλία.

Ο χαρακτήρας του ποιητή ήταν μάλλον κλειστός και η ζωή του δυστυχισμένη. Πάντοτε μεγαλοποιούσε τις δυστυχίες του. Αν και είχε ψυχική ευγένεια, εντιμότητα και φιλεργία, ήταν άκαμπτος, απότομος και οργίλος. Ευφράδης και ομιλητικός στις καλές του στιγμές, δεν είχε όμως φίλους και συνομιλητές, διότι ήταν συχνά στυγνός και όχι σπάνια υπεροπτικός επιτιμητής.

Ως επί το πλείστον όμως, ήταν φιλομαθής και πολυμαθής και η ευρύτητα της σκέψης του και η αγάπη του για την πατρίδα, ήταν αρετές του αναγνωρισμένες. Ήταν μέτριος στο ανάστημα με μεγάλο κεφάλι, μελαχροινός, με ζωηρά μάτια και βηματισμό βαρύ.

«Είναι δύσκολο να βεβαιώσει κανείς οτιδήποτε για τον Κάλβο. Είναι ο πιο μυστηριώδης από τους συγγραφείς μας. Στα 1826, στα τριάντα τέσσερα του χρόνια, πέταξε τις τελευταίας μποτίλιες του στο πέλαγος, τις τελευταίες του ωδές. Κανένα σημάδι δεν άφησαν τα σαράντα τρία χρόνια που έζησε ακόμα. Κανένα σημάδι από τον Σολωμό. Τίποτε. Μόνος. Η γλώσσα του δεν είναι καν καθαρεύουσα...

Τα παραπάνω λόγια του Σεφέρη, είναι θα λέγαμε καθρέπτης του έργου και της ψυχολογίας του Κάλβου. Κι' όμως ο παραγνωρισμένος Κάλβος, ο Κάλβος που δεν γοήτευσε και δεν βρήκε συνεχιστές ο ιδιόμορφος, πρωτότυπος Κάλβος, ήταν ένας από του σπουδαιότερους νεοέλληνες ποιητές.

Ο πρώτος που ανακάλυψε, αναγνώρισε και παρουσίασε την ποιητική αξία του καλβικού έργου ήταν ο Παλαμάς το 1888. Ο ίδιος επεσήμανε και τα κύρια σημεία της καλβικής ποίησης που απασχόλησαν ιδιαίτερα τους φιλολόγους.

Το 1960 τα οστά του ποιητή και της γυναίκας του μεταφέρθηκαν μ' ενέργειες της Ελληνικής Κυβέρνησης στη Ζάκυνθο.

Ας, μη μου δώσει η μοίρα μου
εις ξένην γην τον τάφον·
είναι γλυκός ο θάνατος
μόνο όταν κοιμήμεθα
εις την πατρίδα.

(Ωδή Α')

Μετά το τρισάγιο που έγινε στο Ναό του Αγίου Νικολάου της Ζακύνθου στις 5 Ιούνη 1960 και τις καθιερωμένες τιμές από τον πνευματικό κόσμο και τους ανταποκριτές του, ο Ν. Καρμίρης, που αντιπροσώπευε την Κυβέρνηση μεταξύ άλλων είπε:...Αι δάφναι δεν καλύπτουν μόνον έναν μεγάλον ποιητήν αλλά και ένα ηρωϊκόν άνδρα.

Ο άνθρωπος αυτός με την μεγαλοφυΐαν ήτο και μία γενναία καρδιά. Ανδρέα Κάλβε Ζακύνθιε, είναι καιρός να αναπαυθείς εις την γην των πατέρων σου εις την γην της απέραντου λυρικής νοσταλγίας σου. Όλος ο λαός σε συνοδεύει σήμερα στην τελευταία σου κατοικίαν. Αλλά η μνήμη σου το υψηλόν ήθος του νοος σου, τα μουσικά σου έργα, ανήκουν εις το έθνος.

...Πλάι εις τα χορικά του Αισχύλου και του Ευριπίδου, εις τους ύμνους του Αγίου Ρωμανού και εις του Διονύσου Σολωμόν αι ωδαί σου πλουτίζουν την προσφοράν της ελληνικής παιδείας.

Ήταν ερωτευμένος ο ποιητής με την πατρίδα του.

Ω Φιλτάτη πατρίς,
ω θαυμασία νήσος
Ζάκυνθε· ου μου έδωκας
την πνοήν και του Απόλλωνος
τα χρυσά δώρα.

Και σύ τον ύμνον δέξου·
εχθαίρουσιν οι αθάνατοι
την ψυχή, και βροντάουσιν
επί τας κεφαλάς των αχαρίστων.

Ποτέ δεν σε ελησμόνησα
Ποτέ! Και η τύχη μ' ερριψε
μακράν από εσέ· με είδε
το πέμπτον του αιώνος
εις ξένα έθνη.

Τα ηφαίστεια
χλωρά, μοσχοβολούντα
νησιά του Αιγαίου Πελάγους,
ευτυχισμένα χώματα
όπου η χαρά κι η ειρήνη
πάντα εκατοίκων.

Τι τα θαυμάσια εγίνηκα
κοράσια μας ότι είχαν
ψυχή, σαν φλόγα, χείλη
σαν δροσισμένα ρόδα,
λαιμόν σαν γάλα;

Στα πλούσια περιβόλια της
βασιλικός και κρίνοι
ματαίως ανθίζουν έρημα,
ούτ ένα χέρι εβρίσκεται
να τα ποτίζη

Τα δάση, τα λαγκάδια σας,
όπου οι φωναί αντιβόουν
των κυνηγών, σιωπώσι·
σκύλοι εκεί τώρα αδέσποτοι
μόνο βαυΐζον

Ελεύθερα αχαλίνωτα
μέσα εις τα αμπέλια τρέχουντ' άλογα, και εις την ράχην τους
το πνεύμα των ανέμων
κάθεται μόνον.

Εις τον αγιαλόν
από τα ουράνια σύγνεφα
αφόβως κατεβαίνουν
κραυγάζοντες οι γλάροι
και τα γεράκια.

ΕΙΣ ΠΑΡΓΑΝ

Υποκυμαινομένους
δασέας ελαιώνας
η Πάργα υψηλοκάρηνος βλέπει και αυτήν ο Άρης υπερεφίλει.

Αλλά μόλις η χάλαζα
έπαυε του πολέμου
και συ Δήμητρα εχάριζες
τον δαμιλήν χρυσόν
πάθος ζεφύρων.

Εχουν πολυάριθμοι
μελισσών έθνη οι
της Πάργας, βουμβηδόν
εις τον πολύν επέταου
καρτιόν λυαίον.

Καλός, γλυκύς ο αέρας
οπού πρώτον επίκαμεν
και η θρέπτειρα γη
από τον ιδρώτα μας
πεποτισμένη.

Αποσπάσματα από τα ποιήματα του Ανδρέα Κάλβου.

Αι ευχαί
της θαλάσσης καλύτερα
φουσκωμένα τα κύματα
να πνίγουν την πατρίδα μου
ωσάν απελπισμένην
έρημον βάρκαν

Στη στεριά, στα νησιά
καλύτερα μια φλόγα
να ιδώ παντού χυμένην
τρώγουσαν πόλεις, δάση,
λαούς και ελπίδας.

Καλύτερα, καλύτερα
διασκορπισμένοι οι Έλληνες
να τρέχωσι τον κόσμον
με εξαπλωμένην χείρα
ψωμοζητούντες.

Παρά προστάτες να 'χωμεν.
Με ποτέ δε εθάμβωσαν
πλούτη ή μεγάλα ονόματα
με ποτέ δεν εθάμβωσαν
σκλήπτρων ακτίνες.

Το χέρι όπου προσφέρετε
ως προστασίας σημείον
εις ξένον έθνος, έπνιξε
και πνίγει τους λαούς σας
πάλαι, και ακόμα.

Πόσοι πατέρες δίδουσιν
όχι ψωμί φιλήματα
στα πεινασμένα τέκνα τους
ενώ λάμπουν στα χείλη σας
χρυσά ποτήρια!

Όταν υπό τα σκήπτρα σας
νέους λαούς καλείτε
νέους ιδρώτας θέλετε
εσείς δια να πληρώσετε
πλουσιοπαρόχως

ΜΑΝΑ

Συνέχεια από τη σελίδα 1

σκόνη δίχως όνομα, πρέπει να σηκώσουμε την ανώνυμη πέτρα, για να χαράξουμε τον χαμένο λόγο που τόσο καιρό αναζητάμε.

Στην Ήπειρο, που είδα και βλέπω, οι γυναίκες επικοινωνούν χωρίς τον λόγο-τη λέξη.

Σκυφτά κεφάλια, μαυροφορεμένα να τραβούν κάποια κατσίκα, ή να περπατούν γνέβοντας κυκλικά σχήματα αρχαίας τραγωδίας, για να συμβεί η γυναικεία επικοινωνία.

Η κόρη μαις μάνας ενός χωριού των Τζουμέρκων, θέλοντας να δείξει, να διαλαλήσει την αγάπη της στην άρρητη σχέση με τη μάνα της.

Όταν ήμουν μικρή... (έχω και εγώ τέτοιες θύμισες)... το μπάνιο ήταν «ιεροτελεστία».

Ζέσταινε νερό η μάνα στο καζάνι έβγαζα τα ρούχα μου. Με έπλεναν τα χέρια της μάνας μου. Έντεκα-δώδεκα χρονών ήμουνα. Μέσα στη σκάφη. Πράσινο σαπούνι πλάκα. Και μια άγρια πέτρα να μου τρίψει τις φτέρνες και τους αγκώνες...».

Να η σχέση!

Είναι τα χέρια της μάνας αυτής στο κορμί της κόρης που μιλούσαν τριάντα χρόνια αργότερα.

Μια άλλη

Με τη Βάβω μου πήγαμε στο Μοναστήρι στις Μελάτες τα Χριστούγεννα για να πάει για τάμα. «της Παναγιάς». Καθώς κατεβαίναμε από το βουνό, οι ποταμοί σμίξανε.

Ήταν κατεβασιά. Ξημερώματα για να προλάβουμε τη λειτουργία. Μέβαλε η Βάβω στην πλάτη της και δεθήκανε οι γυναίκες με τριχιά για να μη μας πάρει η κατεβασιά. Το περάσαμε το νερό και φτάσαμε στο ξωκλήσι.

Γιδίλα και λιβάνι. Στη μύτη μου θυμάμαι.

Κοιμότανε όλοι στρωματσάδα και εγώ τους παρακολουθούσα που ροχάλιζαν.

Η Βάβω μου με είχε βάλει κάτω από την υφαντή ποδιά της για να με ζεστάνει. Κάτω από την ποδιά της ανάμεσα στα σκέλια της, έβλεπα και γελούσα. Έβλεπα και κείνη σκούνταγε να κοιμηθώ - χουγιάζοντάς με.....».

Δεν είναι ότι έγινε το τάμα. Ολοκληρώθηκε το τάξιμο της Παναγιάς. Είναι, ότι το θηλυκό παιδί, μεγαλώνοντας δεν μπόρεσε ποτέ να φοβηθεί τα βουνά και το σμίξιμο των ποταμιών, το γρίλισμα των τσοπανόσκυλων...

Το 'χανε κυριέυσει με το κορμί τους οι γυναίκες και η Βάβω της. Οικοιοποιείται το νερό και η πέτρα. Λέει η ίδια η γυναίκα, «.... Στεφανωμένα τα βουνά. Γύρω- γύρω Ίσα που έφτανε το πόδι της γυναίκας και η γίδα.

Αν παραπατούσες, φαράγγια, Γκρεμός. Κύκλωνε και καθιστούσε γυναικείο, η κατάκτηση του γυναικείου ποδιού, το βουνό, αυτό το «στεφάνωμα» για να πεπραχθούν οι καθημερινές και αιώνιες ασχολίες.

Και έτσι οριοθετείται και η λέξη «κατάκτηση». Δεν είναι αποικιακή πια. Δεν χρειάζονται αγώνες, θάλασσες και ένδοξα ανδρικά ονόματα.

Τα κατάκτησε η εγγονή με τη βάβω της. Τι να κάνεις για να φοβηθούν, αυτές οι γυναίκες που πήραν το γκρεμό στο στεφάνι που πέρασαν δεμένες και ζαλωμένες τα παιδιά τους τα φουρτουνιασμένα ποτάμια για να παν για το τάμα;

Μια άλλη ... «Καθώς πήγαινα στα χωράφια, έφευγα το πρωί έπαιρνα μαζί μου στον Τρουβά κουλούρα και λίγο τυρί ή ελιές και τραβούσα για τα χωράφια. «Καθώς ξεχωρτάριαζα, βλέπω ένα φίδι, που το κεφάλι του ήταν σαν μωρού παιδιού. Δεν φώναξα για να μη τρομάξω και την αδελφή μου που ήταν πιο κει.

Βρήκα ένα κοντόξυλο πήγα κοντά μια δυο και το σκότωσα. Τόκρυψα πίσω από το δέντρο να μη το δει η αδελφή μου γιατί φοβόταν τα φίδια.

Σκότωσες κι' άλλα; Ου ένα και δυο παιδάκι μου; Εδώ αλλάζει η μυθολογία.

Οι Γνωστές ιστορίες που μας μεγάλωσαν ο Ηρακλής, η λερναία ύδρα, η ανδρεία και τόσες άλλες μυθολογικές ιστορίες.

Οι θρίαμβοι της μυϊκής αντρικής δύναμης. Η Γιαγιά δεν είχε σκοτωθεί για να κερδίσει θριάμβους και τίτλους ανδραγαθίας. Δεν υπάρχουν μυθολογικές ιεροτελεστίες.

Το φίδι σκοτώνεται γρήγορα για να μη το δει και τρομάξει η αδελφή της.

Αγάπη για την άλλη γυναίκα, την αδελφή, την φίλη τη μάνα, την κόρη. Συμπαράσταση.

Μήπως όλα αυτά τα πέτρινα σπίτια των Τζουμέρκων δεν έχουν γίνει από τις πέτρες που κουβαλούσαν γυναίκες στις πλάτες τους με τριχιές. Στα λεγόμενα «μιντάτια» όπως τα ονόμαζαν;

Βοηθούσε η μία την άλλη φορτωμένες η μία πίσω από την άλλη, σχηματίζοντας, μια ανθρώπινη αλυσίδα, να σου θυμίζουν τις Ηπειρώτισες ζαλωμένες γυναίκες της Πίνδου στον πόλεμο του '40;

Ένας άλλος αγώνας αυτός ειρηνικός η μια βοηθούσε την άλλη για να φτιάξουν το σπιτικό τους.

Όμως μόνο οι Κτιστάδες της Ηπείρου είναι ονομαστοί, αγνοώντας τις γυναίκες που ήταν και αυτές συντελεστές των ωραίων αριστουργημάτων σήμερα.

Πολλές φορές ακούς από το στόμα των γυναικών της Ηπείρου και γιατί ολόκληρης της Ελλάδας του 1920 - 1930 - 19400 - 1950.

«Αχ παιδάκι μου έχω περάσει εγώ; τα βάσανα του Χριστού έχω τραβήξει. Ή τα βάσανα της Ελιάς έχω τραβήξει» οι γυναίκες του Κάμπου.

Μέσα σ' αυτήν την Ήπειρο υπάρχουν και γυναίκες. Ίσως μονάχα γυναίκες Ανδρών που δούλεψαν την πέτρα και ξενιτεύτηκαν. Είναι η ξερίλα της γης, της πέτρας που καταξιώνει τη Γυναίκα της Ηπείρου;

Όχι βέβαια, κτισμένη η γυναίκα του πρωτομάστορα μέσα στα γεφύρια για να στέκονται και να μας υπενθυμίζουν ότι η γυναίκα, ελεύθερη, πονεμένη, δουλεμένη,Βάβω, μάνα, κόρη, εγγονή, αντιμάχεται και συμφιλιώνεται με τον αέρα, την πέτρα, το σήμα, το θάνατο, που παραφύλαγε στους γκρεμούς και στα φουρτουνιασμένα ποτάμια.

Πρέπει αυτές οι νεκρές να στήνονται όρθιες υπενθυμίζοντας, στους εναπομείναντες ζωντανούς τις αργαίες προτεραιότητες της Γης.

Βίκυ Καραγιάννη - Αράπη

Η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας στις 29 Μάρτη 1992

Την Κυριακή 29 Μάρτη 1992, στα γραφεία του Συλλόγου μας, έγινε η ετήσια Γενική Συνέλευση του Συλλόγου. Πρόεδρος της Συνέλευσης ο Γιάννης Αράπης, Γραμματέας η Ελένη Αντωνίου.

Ο πρόεδρος της Συνέλευσης, αφού διαπίστωσε απαρτία, έκανε έναρξη της συνέλευσης. Καλωσόρισε τους παρευρισκόμενους και είπε, ότι τα θέματα της συνέλευσης είναι: 1) Οικονομικός απολογισμός, 2) Απολογισμός δράσης του Συλλόγου, 3) Εκλογές για την ανάδειξη νέου Δ.Σ. στην Πάρνηθα, στην εκδήλωση της Φασουλάδας, στις 12 Απρίλη.

Ο Πρόεδρος, Κώστας Καμπρής, ευχαρίστησε τους συμμετέχοντες στην συνέλευση και αναφέρθηκε στη δράση του Συλλόγου και άρχισε με την εκδρομή που έγινε στο χωριό στις 17 Μάρτη '91, για την απογραφή με δαπάνη του Συλλόγου, που έφθασε τις 180.000.

Η απόφαση αυτή ήταν δικιά μας και να μην την ιδιοποιούνται άλλοι.

— Η Φασουλάδα στην Πάρνηθα, μια από τις ωραιότερες εκδηλώσεις μας.

— Το πανηγύρι στη Βαρυμπόμπη, με τις γνωστές δυσκολίες που αντιμετωπίσαμε με την κατάληψη του χώρου από την Αδελφότητα Γαρδικίου και χρειάστηκε να ξενυχτίσουμε το Σάββατο το βράδυ στη Βαρυμπόμπη.

— Τα μαθήματα χορού, με τη δασκάλα Μαρία Νάκα, συνεχίστηκαν έστω και με συμμετοχή λίγων παιδιών.

— Η εφημερίδα συνέχισε να εκδίδεται με καλή εμφάνιση και ύλη. Ευχαριστούμε τον Κώστα Μπόμπολη για την δωρεάν εκτύπωση των διευθύνσεων, για την ταχυδρόμηση της εφημερίδας και των άλλων εντύπων του Συλλόγου μας.

— Ο χορός στα Νέα Δειλινά με την Αδελφότητα Ροδαυγής έγινε με επιτυχία.

— Στη συνέχεια αναφέρθηκε στις συζητήσεις που έγιναν, για την από κοινού διενέργεια Πολιτιστικής Εκδήλωσης στις 24, 25 και 26 Ιουλίου, της Αγίας Παρασκευής, στο χωριό (Κοινότητα, Σύλλογός μας, Σύνδεσμος και Αδελφότητα Άρτας).

Επίσης πληροφορήθηκα ότι στο χωριό ορισμένα σπίτια σοβατίζονται εξωτερικά, χαλώντας το πέτρινο παραδοσιακό χτίσιμο. Αυτό δεν πρέπει να συνεχιστεί.

Τέλος είπε για την ημερομηνία του πανηγυριού, στις 31 Μάη, που η Ομοσπονδία Τζουμέρκων θέλει να κάνει την ίδια ημέρα. Για μας η τελευταία Κυριακή του Μάη είναι κατοχυρωμένη, 20 χρόνια τώρα και δεν πρέπει να γίνει καμία υποχώρηση.

Ευχαριστώ που με ακούσατε.

Ο κος **Αράπης** παρατήρησε ότι ο σύλλογος δεν ασχολήθηκε με προβλήματα του χωριού π.χ. δρόμους - συγκοινωνίες κ.λ.π.

Πρόταση να παρθεί απόφαση να μην χαλάσει το παραδοσιακό χρώμα του χωριού.

Η προσφορά των μελών είναι θυσία.

Ακούστηκε ότι δεν υπάρχουν μάστοροι στο χωριό να δουλέψουν την πέτρα.

Τηρήθηκε ένα λεπτό σιγή για τους θανόντες το περασμένο χρόνο.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Αγλαΐα Αναστασίου
Ηλίας Κίτσος
Παρασκευή Κίτσου
Κώστας Κωσταγιώργος
Χρήστος Τατσής
Φώντας Διαμάντης
Γιαννούλα Μάνου
Λευτέρης Σφήκας
Κώστας Παπαβαγγέλης
Ευάγγελος Μιχαλόπουλος
Αντρέας Τατσής
Δημήτριος Σπανός
Σταυρούλα Κλαριδοπούλου-Μπαρτζώκα
ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΡΟΖΟΠΟΥΛΟΣ (σύζυγος της Γιαννούλας Οικονόμου)
Νικόλαος Πέπας (σύζυγος της Ντίνας Χ. Μιχάλη)
Γεωργία Καλιακάτσου (σύζυγος Γεωργίου Καλιακάτσου)
Δημήτριος Φακίτσας
Λαμπρινή Δ. Σπύρου
Παρασκευή Αναστασοπούλου
Μαρία Αντωνίου - Καλιακάτσου.

Ο πρόεδρος της Εξελεγκτικής Επιτροπής Τάκης Θεοδώρου ανέλυσε τα έσοδα και έξοδα του Συλλόγου.

Αγαπητοί συγχωριανοί σας καλωσορίζω στην Γ.Σ.

Μετά από λεπτομερή έλεγχο βρήκαμε όλα τα σχετικά εντάξει και έχουν ως εξής:

Αναλύοντας τα έσοδα και τις δαπάνες, βλέπουμε ότι ενώ ο Σύλλογος έχει μεγάλη δραστηριότητα, οι συνδρομές καλύπτουν ένα μέρος των βασικών εξόδων (ΕΝΟΙΚΙΟ — ΕΦΗΜ. — Δ.Ε.Η. — Ο.Τ.Ε.).

Εδώ πρέπει να υπάρξει βελτίωση.

Επίσης στη Φασολάδα ενώ έχουμε έξοδα 74.280 εισπράτουμε από ποτάκαφέδες 13.800 (πλην συνδρομών). Και εδώ πρέπει να υπάρξει βελτίωση.

Το πανηγύρι και ο χορός είναι αυτά που καλυπτουν τις υπόλοιπες εκδηλώσεις.

Παρ' όλα αυτά και τη γενικότερη κρίση και απροθυμία (ακόμα και μελών του Δ.Σ.) ο Σύλλογος προχωρεί με δραστηριότητες. Περισσότερη συμμετοχή χρειάζεται.

ΕΣΟΔΑ	
ΠΡΟΗΓ. ΥΠΟΛ.	300.564
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ	446.600
ΕΣΟΔΑ ΛΕΣΧΗΣ	14.550
ΦΑΣΟΥΛΑΔΑ	13.800
ΠΑΝΗΓΥΡΙ	184.610
ΧΟΡΟΣ	195.750
ΤΟΚΟΙ	22.500
	1.178.374

ΕΞΟΔΑ	
ΕΝΟΙΚΙΟ	280.100
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ	250.000
ΔΕΗ-ΟΤΕ-ΥΔΡΕΥΣΗ	77.076
ΑΠΟΓΡΑΦΗ	175.900
ΠΑΙΔΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ	26.296
ΦΑΣΟΥΛΑΔΑ*	74.280
ΠΙΤΤΑ	31.500
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ	42.471
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ	17.600
ΖΥΓΑΡΙΑ	14.000
ΦΩΤ.+ΚΟΡ.(ΕΠΙΤ)	12.000
ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΧΟΡΟΥ	84.000
ΠΟΤΑ ΛΕΣΧΗΣ	9.350
ΓΡΑΦ. ΥΛΗ-ΔΙΑΦ.	13.298
	1.107.871

ΥΠΟΛΟΙΠΟ 70.503

Χρ. Θεοδώρου πρόταση για το πανηγύρι τελευταία Κυριακή του Μάη να μην υποχωρήσουμε στην αντιγραφή των άλλων (ομοσπονδίας).

Να πάρουμε απόφαση να μην δώσουμε συνδρομές και συμμετοχή στις εκλογές.

Πρόταση για το πανηγύρι τον Αύγουστο που έχει κόσμο.

Κα **Αράπη - Καραγιάννη** σαν μέλος Δ.Σ. συγχαίρω τον Πρόεδρο γιατί ο Πρόεδρος δουλεύει επιστολές - εφημερίδες - προσκλήσεις - διασυνδέσεις. Είναι η ψυχή του συλλόγου.

Μπροστά στην πρόκληση και ενόψη των προβλημάτων να κάνουμε προσκλητήριο. Πολιτιστικό. Οι Αλβανοί κυκλοφορούν χάρτη μέχρι την Άρτα.

Η ψυχή των συλλόγων είναι οι γυναίκες γιαγιάδες-μαμάδες. Να προωθηθεί η παράδοση ήθη - έθιμα - χορός.

Εμείς στηρίζουμε τον πολιτισμό μας. Να γίνει βίωμα ενόψη ναρκωτικών - υποκουλτούρα, T.V. κ.λ.π. να κάνουμε χορευτικό και να κρατήσουμε την παράδοση.

Πανηγύρι στο χωριό συναντήσεις με κο Ζωη και κίνητρα να γίνουμε ένας σύλλογος.

24 - 25 - 26 (Βάγιας - Κιτσάλας - Τσιάτρας) τη Δωρεάν με συμμετοχή. 25 Καραγκιόζης με το Σπαθάρη, 26 Χορευτικό Σκουφάς και το γλέντι ανήμερα στα καφενεία με τα δικά μας συγκροτήματα.

Μελλοντικές εκδηλώσεις συνάντηση εδώ ενημερωτική για τα ναρκωτικά από αστυνομία και αναλύσεις στα θέματα.

Να καλέσουμε όλους τους συλλόγους και να πάρουμε απόφαση σαν σύνολο για να δούμε το ότι βρωμίζουν τα νερά του Αράχθου. Να καλέσουμε τους πολιτευτές της περιοχής. Και για το θέμα γέφυρας στην Ομοσπονδία και την επιτροπή. Καταγγελία για την Ομοσπονδία Τζουμέρκων. Πρόταση να φέρουμε παραδοσιακά αντικείμενα στο σύλλογο.

Κος Αράπης. Πνεύμα ενότητας του χωριού να παραμείνει ακέραιο.

Να κληθεί το κοινοτικό συμβούλιο του χωριού και να συζητήσουμε τα θέματα του χωριού.

Ο κος Καμπρής Παναγιώτης: στόχος ενοποίηση παλιάς και νέας Νισήστας. Μαζική κινητοποίηση συνεργασία προέδρων κοινοτήτων και συλλόγων στην Νομαρχία για επίλυση προβλημάτων, θέμα συγκοινωνιακό.

Ν. Θεοδώρας για τη γέφυρα (ή κος Νομάρχης) στην Αγριλιά πάνω στο φράγμα. Να κατοχυρώσουμε την πραγματική τοποθεσία της γέφυρας για την άσφαλτο το '93 θα τελειώσει η άσφαλτος από Δίστρατο μέχρι Φτέρη.

Για Ναζαίους δεν έγινε συζήτηση παρότι υπάρχουν δύο σύμβουλοι. Για το πανηγύρι να μη ξεκόψουμε από τους δικούς μας στόχους. Χαίρομαι για τη συνεργασία με τον κο Ζώη ισχυρίζεται ότι έχουμε δεσμούς με το απέναντι χωριό. (αλλά είναι άλλο χωριό).

Να προσπαθήσουμε όλοι μαζί «να κάνουμε κινήσεις για να ενωθούμε μόνο στο δικό μας χωριό παρατηρείται αυτό και όχι σε κανένα Τζουμερκοχώρι.

Κος Ρακόπουλος: όποιοι θέλουν την ενότητα του χωριού να το αποδείξουν έμπρακτα και αναφέρομαι στον ανδριάντα στην πλατεία της Φτέρης, να σβήσουν κάποια γράμματα.

Κος Αράπης: γέφυρα - ενότητα συλλόγων - δρόμοι.

Τέως Πρόεδρος **Χρ. Αντωνίου:** δεν είναι αναγνωρισμένος σύλλογος δρα σαν αντισύλλογος (με την αδελφότητα Άρτας κι την Κοινότητα) όχι με τον αντισύλλογο. Η πορεία του συλλόγου είναι καλή. Η εφημερίδα δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις και τις ανάγκες των καιρών. Για την απόφαση της Ομοσπονδίας είναι πρόβλημα για την καθιερωμένη ημ/νία να μην στείλουμε αντιπροσώπους ούτε συνδρομές.

Πρόεδρος Αράπης: Να παρθεί απόφαση για τη συμμετοχή του αντισυλλόγου.

Χρ. Αντωνίου: είναι το ίδιο πράγμα με το ότι αναγνωρίζουμε τα ΣΚΟΠΙΑ. Είναι αντισύλλογος και πρέπει αυτοί να έρθουν κοντά μας.

Β. Αράπη: Είμαστε χωριανοί όλοι μαζί να γίνουμε ένα.

Χρ. Αντωνίου: Είναι θέμα γενικής συνέλευσης, διότι υπάρχει παλαιότερη απόφαση διαγραφής του συλλόγου.

Πρόεδρος Αράπης: Σαν ανώτεροι που είμαστε να δώσουμε ένα χέρι βοήθειας και στη συνέχεια να δούμε την πορεία τους.

Χρ. Αντωνίου: Εκδήλωση υπό τον αιγίδα του ΑΡΑΧΘΟΥ και της Αρτινής αδελφότητας με συμμετοχή του αντισυλλόγου. Υπάρχουν αποφάσεις παλαιών συνελεύσεων που καταδικάζουν τις παλαιότερες ενεργειές τους με το να δρουν σε βάρος του συλλόγου και απεσκύρτησαν.

Ρακόπουλος: Ενονόματι της ενότητας να διατηρήσουμε τον αντισύνδεσμο με τους διασπαστές μ' αυτούς που θέλησαν να διαλύσουν το σύλλογο. Θέμα πολιτικής αντιπαράθεσης.

Πρόταση Αράπη: Η εκδήλωση να γίνει με πρωτοβουλία του **ΑΡΑΧΘΟΥ** και συμμετοχή του συλλόγου Άρτας και η κοινότητα του Χωριού. Με αυτό δεσμεύεται το νέο διοικητικό συμβούλιο.

Β. Αράπη Η κίνηση έγινε σαν Άραχθος όχι ατομικά όχι πολιτικές παραθέσεις.

Πρόεδρος Καμπρής Ο γραμματέας λόγω επαγγελματικού κωλύματος δεν συμμετέχει σήμερα.

Η **Β. Αράπη** στην Πανηπειρωτική στις εκλογές εξελέγη πρώτη μεταξύ των υποψηφίων της περιοχής Άρτας.

Τελειώνοντας εγκρίνουμε τον απολογισμό και το νέου Δ.Σ. δεσμεύεται να ακουλουθήσει ένα πνεύμα ενότητας και ομοψυχίας.

Ακολουθεί το κόψιμο της πίττας.

Υπήρξε μια έντονη αντιπαράθεση μεταξύ Χ. Αντωνίου — Β. Καραγιάννη Ρακόπουλου.

Αντωνίου-Καλιακάτσου.

«Ο Μέγας Αλέξανδρος ήταν Ηπειρώτης»

- **Ο Διόδωρος ο Σικελιώτης στο 18ο βιβλίο του αναφέρει.**
- **Το τάμα του Μ. Αλέξανδρου στο Ιερό της Δωδώνης!**

Ο Μέγας Αλέξανδρος είχε αποφασίσει να κάνει μεγάλα και πρωτότυπα έργα! Όμως τον πρόλαβε ο θάνατος και τα σχέδιά του έμειναν απραγματοποίητα. Ο Περδίκας —όπως λέγει ο Διόδωρος Σικελιώτης— που βρήκε το φάκελο του Μ. Αλέξανδρου με τις διαταγές του, τα σχέδια και τις αποφάσεις για τα έργα, μόλις τα διάβασε τα'χασε! Για την πραγματοποίηση τους χρειάζονται τεράστια χρηματικά ποσά! Μυθικά! Κια για να μη φανεί ότι με δική του γνώμη μόνο παραπετάει κάτι από τη δόξα του Μ. Αλέξανδρου, φέρνει το ζήτημα στη συνέλευση των Μακεδόνων. Όλοι, μόλο που σέβονταν τη μνήμη και τη δόξα του βασιλέως τους, πήραν την απόφαση να τα παρατήσουν, να αδιαφορήσουν γι' αυτά! Βρήκανε το ένα δαπανηρότερο από τ' άλλο.

Ανάμεσα στα μεγάλα έργα, που σχεδίαζε και έγραψε να κάνει ο Αλέξανδρος ήταν και η ανέγερση έξι πολυτελών ναών. Ένας απ' αυτούς και του ιερού της Δωδώνης! Είχε προκαθορίσει και το χρηματικό ποσό. Χίλια πεντακόσια τάλαντα για το καθένα. Υπέρογκη Δαπάνη! Είναι εύκολο να καταλάβει κανείς τι τον έκανε να διαλέξει και το μαντείο της Δωδώνης! Η μητέρα του «Ολυμπιάδα» η γυναίκα τους Φιλίππου της Μακεδονίας, ήταν Ηπειρώτισσα, Μολοσσίδα, κόρη του Νεοπτόλεμου και αδελφή του Αλεξάνδρου της Ηπείρου. Με το Φίλιππο είχε γνωριστεί στις γιορτές των Μυστηρίων της Σαμοθράκης. Η Ολυμπιάδα πήγε εκεί, έχοντας τα πρώτα φώτα λατρείας και θρησκευτικότητας από το Ιερό του τόπου της τη Δωδώνη!

Η ζωή της είναι γεμάτη περιπέτειες που αρχίζουν από τα πρώτα κιόλας χρόνια.

Ήταν ψιλή - όμορφη. Το λαμπρό της δέρμα, τα πράσινα μάτια της, τα φλογάτα μαλλιά της, όπου με τις ακτίνες του ηλίου προκαλούνταν πορφυρές αντανακλάσεις.

Είχε βασιλική ομορφιά. Γι' αυτό και ο Φίλιππος την ερωτεύτηκε παράφορα. Η περήφανη θωριά της προκαλούσε αμέσως το σεβασμό.

Στην βασιλική αυλή δεν την αγαπούσαν καθόλου, ο Φίλιππος το 'ξερε καλά. Ήταν πολύ εγωίστρια και καχύποπτη. Εκτός από μερικούς πιστούς όλοι οι άλλοι τη φοβούνταν τη σέβονταν.

Κανένας άλλος εκτός απ' αυτήν δεν ήξερε τόσο καλά ν' αποσπάσει το σεβασμό.

Το 356 π.Χ. γεννήθηκε ο Αλέξανδρος και σε λίγο ο Φίλιππος παντρεύτηκε κι άλλη γυναίκα την Κλεοπάτρα. Η Ολυμπιάδα αυτό το θεώρησε μεγάλη προσβολή! Παίρνει το παιδί της και έρχεται στην Ήπειρο στην Πασσαρώνα όπου βασίλευε ο αδελφός της Αλέξανδρος.

Έτσι και ο γιος της Αλέξανδρος / μεγαλώνει στον τόπο της μητέρας του. Ασφαλώς, με τη μητέρα του

θα ήταν από τους πιο τακτικούς προσκυνητές και θαυμαστές του ιερού της Δωδώνης που τον καιρό αυτό βρισκόταν στην εξουσία των Μολοσσών.

Το Μαντείο της Δωδώνης ήταν το αρχαιότερο εκείνης της εποχής, ήταν αφιερωμένο στο Δία και έδιναν τους χρησμούς από το θρόϊσμα των φύλλων μιας ιερής (δρυός).

Καθώς ο Αλέξανδρος μεγαλώνει ο Φίλιππος συμφιλιώνεται με το γιό του και τον φέρνει κοντά του στην Πέλλα. Αργότερα έρχεται και η μητέρα του που ήταν εξόριστη, όπου μεγαλώνει ο Αλέξανδρος κοντά στη μητέρα του Ολυμπιάδα.

Όμως, ένας καυγάς στ' ανάκτορα αργότερα μεταξύ γιού και πατέρα, που παραλίγο να καταλήξει σε σκοτωμούς, αναγκάζει γιο και μητέρα να φύγουν πάλι για την Ήπειρο. Να τι έγινε! Σ' ένα συμπόσιο στην Πέλλα, για το γάμο του Φιλίππου με την Κλεοπάτρα, ο στρατηγός Άτταλος ευχήθηκε να γεννηθεί γνήσιος διάδοχος! Ο Αλέξανδρος που τ' άκουσε οργίστηκε: «Κι εμείς, ξεροκέφαλε νόθοι είμαστε; του λέει.

Και χωρίς να περιμένει απάντηση, πετά ένα ποτήρι κατακέφαλα στον Άτταλο. Ο Φίλιππος που όπως αναφέρει σε ένα λόγο του προς τους Αθηναίους «ο Δημοσθένης τον χαρακτηρίζει ματαιόδοξο, ως εκεί που δεν παίρνει. Από την άλλη μεριά, αν βρεί στο δρόμο του κανέναν τίμιο, με χρηστά ήθη, που δεν αντέχει τις καθημερινές ακρότητες του, τη μανία για το ποτό, τους ξέφρενους χορούς του, τον απομακρύνει και του αποστερεί από κάθε εμπιστοσύνη.

Οι παρέες του είναι κόλακες, άτομα που, όταν μεθούν, είναι ικανά να επιδοθούν σε ακατανόμαστους χορούς, που δεν τολμώ να αναφέρω μπροστά σας.

Κάτι βωμολόχοι, αυτουργοί αισχρών ασμάτων που τα συνθέτουν για να κάνουν τον κόσμο να γελάει εις βάρος τους, αυτοί είναι οι άνθρωποι του η παρέα του».

Ο Φίλιππος μετά από τα Λόγια του Δημοσθένη, όπως καταλαβαίνετε, ήταν μεθυσμένος, θυμώνει από την προσβολή που έγινε στο στρατηγό του, (χαρακτηριστικό το γνώρισμα των μεθυσμένων θίγονται πολύ εύκολα, καυγαδίζουν και πολλές φορές μαχαιρώνονται).

Τραβάει το σπαθί του και ορμάει στο γιό του! Όμως καθώς ήταν μεθυσμένος γλιστράει και πέφτει κάτω! Ο Αλέξανδρος βλέποντας τον μόνο πλατύ κάτω, ένα βασιλιά, βάζει τα γέλια!

Μετά γυρίζει και λέγει στους καλεσμένους: «Αυτός είναι που ετοιμάζεται να περάσει από την Ευρώπη στην Ασία; Αυτός που σωριάστηκε διαβαίνοντας από τ' ένα κρεβάτι στ' άλλο;» Δεν τον σήκωνε η αυλή του πατέρα του και έφυγε με τη μητέρα τους στον Αλέξανδρο των Μολοσσών και απ' εκεί διαβαίνουν στο Βασιλιά των Ιλλυριών!

Απ' όλη αυτή την ιστορία, θέλω να επισημάνω, ότι ο Αλέξανδρος πέρασε πολλά από τα εφηβικά του χρόνια στην Ήπειρο!!

Έτσι γνώρισε για καλά το Ιερό του Δωδωναίου Δία και τη λατρεία σ' αυτόν! Αλλιώς δεν εξηγείται η περιπλάνησή του στην έρημο της Λιβύης κατά τη μεγάλη εκστρατεία, για να επισκεφτεί το Μαντείο του Άμμωνα Δία! Είναι γνωστή η παράδοση από τον Ηρόδοτο που συνδέει τα δυο ιερά.

Σε άλλο σχόλιό μου θ' αναφερθώ και σ' αυτή την παράδοση. Θεώρησα σκόπιμο να γράψω για τον Αλέξανδρο και την Ολυμπιάδα και την Ηπειρώτικη καταγωγή τους, διότι έχουμε ακούσει τόσα πολλά για τη Μακεδονία και το Μακεδονικό αγνοώντας την Ήπειρο και την συγγένεια με την Μακεδονία.

Όμως εμείς πρέπει να ψυλάξωμε τα νώτα μας με τους Αλβανούς και του Τσάμηδες.

Στοιχεία πήρα από το βιβλίο του Daniele Calvo Platezo και του Χρήστου Σκανδάλη.

Βίκυ Καραγιάννη - Αράπη

Το νέο προεδρείο του Συλλόγου μας

Κώστας Καμπρής Πρόεδρος
Κώστας Θεοδώρας Αντιπρόεδρος
Ελένη Αντωνίου Γεν. Γραμματέας
Μαρία Αράπη Ταμίας
Χρήστος Ι.Ε. Αντωνίου μέλος
Βίκυ Καραγιάννη - Αράπη μέλος
Κώστας Ρακόπουλος μέλος

Ο Χρήστος Αντωνίου δεν θέλησε να πάρει κάποιο αξίωμα, δεν έχει σημασία το αξίωμα, αλλά η προσφορά στο σύλλογο είπε, ο Χρήστος. Επίσης και η Βίκυ Καραγιάννη - Αράπη δεν θέλησε αξίωμα, επειδή παράλληλα είναι μέλος του Δ.Σ. της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας με πολλές αρμοδιότητες (έφορος πολιτιστικών εκδηλώσεων).

Συντακτική Επιτροπή
Βίκη Καραγιάννη - Αράπη
Κώστας Καμπρής
Γιάννης Ψυχογιός

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ – ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ

Δ. και Γ. ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ

ΑΡΤΑΚΗΣ 143 – Ν. ΣΜΥΡΝΗ (πλατεία Σκατζουράκη).
Τηλ. 9337.504

● *Δεχόμεθα παντός είδους παραγγελίες γιά γιορτές, αρραβώνες, γάμους κ.λ.π.*

Έκθεση μαθητών της Χ.Α.Ν.

Στις 10 Ιούνη ημέρα Τετάρτη και ώρα 8.00 μ.μ. στην οδό Ακαδημίας και Ομήρου σε αίθουσα της Χ.Α.Ν. γίνεται η έκθεση των έργων των μαθητών των πιο κάτω τμημάτων της Χ.Α.Ν.

Αγιογραφίας, Ζωγραφικής, Φωτογραφίας, Γενικής Χειροτεχνίας, Πυρογραφίας, Διακόσμησης εσωτερικού χώρου, Ικεμπάνας, Κοπτικής Ραπτικής, Κεραμεικής. Τα μαθήματα της γενικής Χειροτεχνείας και Πυρογραφίας τα διδάσκει η Χρυσαυγή Καμπρή Μπόμπολη.

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ
Εφημερίδα του Πολιτιστικού Συλλόγου Κεντρικιωτών Άρτας
Εκδότης:
Καμπρής Κώστας
Βαρβάκη 54, Αθήνα
Τ.Κ. 114 74
Τηλ.: 64.20.051
Συντακτική Επιτροπή:
Βίκη Καραγιάννη - Αράπη
Κώστας Καμπρής
Γιάννης Ψυχογιός

ΑΡΑΧΘΙΝΗ ΦΑΣΟΛΑΔΑ 12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 92

Έχει γίνει θεσμός η Φασοδάδα του Άραχθου. Η Αγωνία του Δ.Σ. του συλλόγου «ΑΡΑΧΘΟΣ» το βράδυ του Σαββάτου, που όλοι μαζεμένοι στη Λιβύης 22 καθαρίζαμε τα φασόλια, πλέναμε το σέλινο - καρότα κρεμύδια με μάτια να τρέχουν από τα κλάμματα, αλλά το τσίπουρο-τσίπουρο.

Και σ' όλο αυτό τον αναβρασμό ν' ακούς και το δημοτικό τραγούδι με το παράγγελμα της χοροδιδασκάλισάς μας Μαρίας Νάκα να χορέψουν τα παιδία του μικρού αλλά θαυματουργού χορευτικού μας.

Πάντως στην προετοιμασία της Φασολάδας οι άντρες είχαν το πρώτο λόγο. Ο Νίκος Θοδώρας, ο γιός του Τάκης ο εγγονός, Νίκος Θεοδώρου ο Αντώνης Μάνος, ο Γιάννης ο ψυχογιός, ο Αντρέας Αντωνίου και άλλοι.

Και ενώ υπήρχε η αγωνία του καιρού που με μαύρη καρδιά κάναμε τις προετοιμασίες, προέκυψε σοβαρό θέμα...

Ο μεταφορέας μας και γενικός γραμματέας του Συλλόγου δεν ήλθε το βράδυ, επικοινώνησε ο πρόεδρος με κάποιον από τους συγγενείς του και μετά λύπης μας μάθαμε ότι δεν θα ερχόταν το πρωί να μεταφέρουμε τα πράγματα στην Πάρνηθα.

Αρχίζει ένας Μαραθώνιος στις 10 το βράδυ να βρούμε μικρό φορτηγό. Πήραμε τον έναν δεν το βρήκαμε. Πήραμε τον άλλον τίποτε. Και να η ιδέα κάποιου από τους αγωνιώντες.

Να πάρουμε το Γιάννη Θεοχάρη. Πράγματι τον πήραμε και του είπαμε το πρόβλημα που προέκυψε και την άλλη μέρα 6 ώρα ήταν στο σύλλογο.

Αυτό είναι να έχει ο σύλλογος μέλη που έχουν ήθος — αγάπη για το σύλλογο και υπευθυνότητα. Μπράβο στο Γιάννη Θεοχάρη που έβγαλε το σύλλογο από μια πολύ δύσκολη θέση.

Δεν έχει σημασία πόσες φορές έρχεται ο άλλος στο σύλλογο και εάν έρχεται στις γενικές συνελεύσεις. Σημασία έχει ότι ο σύλλογος μας όταν διοργανώνει εκδηλώσεις τα μέλη συμμετέχουν στο κάλεσμά μας και μάλιστα πολύ περισσότερο απ' ότι άλλοι σύλλογοι.

Με κρύα καρδιά τόσο από το κρύο, όσο και από τη στενοχώρια ανηφορίζαμε για την Πάρνηθα. Πάνωθε μας οι κορυφές της Πάρνηθας, ήταν βουτηγμένες στην ομίχλη, και καθώς ανεβαίναμε, φάνταζαν όλο και πιο απειλητικές με την εμφάνιση των μικρών χιονάδων που μας επισκέπτονται κατά διαστήματα.

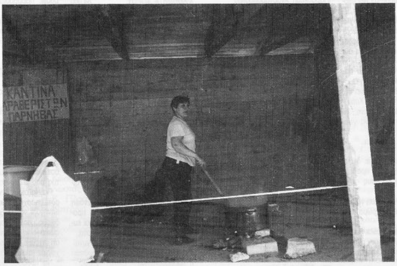

Σταματάς στο δρόμο βάζεις τα τόξα όπου θα έρχονταν οι Κεντρικιώτες αλλά που να στεριώσεις ταμπέλα τόσο από τον αέρα όσο και από τη βροχή.

Τέλος πάντων στεριώσαμε δύο αλλά και αυτές τις γύρισε ο αέρας.

Φτάσαμε στο στέκι μας. Εξακολουθεί να μας κυνηγάει κακοτυχία.

Το κιόσκι πεσμένο.

Άντε να προσπαθείς να βρείς τσίγκια να τα βάλεις έτσι, ώστε να ανάψεις φωτιά. Να βάλεις νάυλον από πάνω για να βάλεις τα καζάνια να βράσουν. Να καθαρίσεις ένα εγκατελειμένο ψυγείο και να βάλεις το τραπέζι με τους καφέδες όπου ήταν το καφενείο μας.

Όμως εμείς παρ' όλη την ομίχλη, παο' όλο τις χιονάδες που μας επισκέφτονταν κατά διαστήματα και το κρύο, στήσαμε τη φωτιά μας.

Έφταιγε η γρηγοράδα μας, το κρύο, η απογοήτευσή μας; Δεν ξέρω, πάντως εμείς δεν βρήσκαμε το πετρέλαιο και ο Πρόεδρος να πάρει το γκάζι που είχαμε για να φτιάχνουμε καφέδες και να παίρνει λιανόκλαδα ν' ανάβει σιγά-σιγά —χαράς την υπομονή του— ήταν και ο αέρας από πάνω που δυσκόλευε το έργο του.

Πάντως στήσαμε τις φωτιές μας δύο καζάνια έβραζαν, ένα άσπρη φασολάδα για τους στομαχιακούς και ένα με ντομάτες. Πάντως αργότερα με ντομάτα έγινε και ένα τρίτο προσωπικά υψηλής μαγειρικής του Τάκη Θεοδώρου.

Και η καταχνιά όλο πύκνωνε και ίσα που βλέπαμε ο ένας τον άλλον. Ξέρεις τί ωραία φάνταζαν οι σιλουέτες των ανθρώπων που χάνονταν μέσα στην ομίχλη;!

Και ο αέρας. Ξέρεις τί είναι 8 το πρωί και συ νάσαι στο Κορφοβούνι της Πάρνηθας με χιονιά! Πάντως η εμπειρία αυτή ήταν πρωτόγνωρη.

Να σιμπάς τη φωτιά, να σε τυλίγει ο καπνός, να τρέχουν τα μάτια σου και οι μύτες σου και εσύ εκεί να εμμένεις.

Να πίνεις τσίπουρο - ελιές - ρέγγα πρωί-πρωί για να ζεσταθείς.

Και παρ' όλο που η φύση έδειχνε τραχιά και αφιλόξενη γύρω της ένιωθες να θεριεύει η θέληση των Κεντρικιωτών και να φουσκώνει στα στήθια τους η επιθυμία του να έρθουν στην Πάρνηθα.

Ήταν η περιπέτεια;

Ήταν η κάλπη και οι εκλογές που είχε ο σύλλογος;

Ήταν η αγάπη προς το σύλλογο;

Ήταν η πρωτόγνωρη αυτή εμπειρία που ήθελαν να δοκιμάσουν;

Πάντως ότι και να ήταν, ένα είναι σύγουρο, ότι στους Συγχωριανούς μας, και ας μου συγχωρέσουν αυτό το «λίβελο» αλλά εγώ ένιωσα πολύ μεγάλη χαρά όταν έβλεπα έναν έναν να έρχεται γύρω-γύρω στη φωτιά να κουβεντιάζουν άλλοι φωναχτά, άλλοι στ' αυτοκίνητα, άλλοι κάτω από το στέγαστρο που εδώ και εκεί έσταξε νερό.

Και ήρθε η ώρα της φασολάδας. Μας το φύλαγε «ο Θεός» και εκείνη την ώρα έπιασε πολύ δυνατή βροχή, αλλά αυτοί στην ουρά να περιμένουν τη σειρά τους να πάρουν την αχνιστή φασολάδα - τη ρέγγα - τις ελιές, το κρεμμύδι, το ψωμί και το κρασί.

Άλλος έτρωγε όρθιος, άλλος πήγαινε στο αυτοκίνητό του, άλλος έτρωγε έξω στη βροχή. Πάντως τα δύο καζάνια έγιναν άφαντα.

Και με τις εκογές;

Το γραφείο λόγω του κρύου και της βροχής μετεφέρθη στο αυτοκίνητο του Γιάννη Θεοχάρη. Στήσαν το τραπεζάκι τους, άνεψε και τη μηχανή ο Γιάννης να τους ζεστάνει το καλοριφέρ και έτσι τα αποτελέσματα βγήκαν.

Ευχαριστούμε την εφορευτική επιτροπή και οι ψηφίσαντες ουκ ολίγοι πάνω από 120.

Στους 7 εκλεγμένους συμβούλους οι 3 είναι γυναίκες.

Συγχαρητήρια όχι στο Νεοεκλεγέν Δ.Σ. άλλα στους χωριανούς που ήρθαν στην Πάρνηθα με πολύ άσχημες συνθήκες.

Συγχαρητήρια.

Και του Χρόνου.

Απο το Δ.Σ.

«ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΡΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΛΥΚΟΣ»

Πέτρου Σκουτέλα

Ακούτε χουριανοι κι ξέν' Αναγνώστις!

Αφτά π' θα σας μουλουΐσου παρακάτ' είνι βγαλμιάνα απ' τ' ζουή τ'κιαρατά, απ' τ' ζουή τσ' Αθήνας, (ν' άλουτι ξελουγιάστρα κι τ' τουρινή τριλουκαμπιέρου!).

Κι τα παραγράφου σε τέτια γλώσσα π' να τα καταλαβιάνουν ούλ' κι να γιλάν κι οι ιπιρχόμενις γινιές, για τον τρισάθλιου κι ντιπ παρασάνταλου κατάντημα τ' σιμιρινού ανθρουπάκου!

- *Σα νάνς κι' ακουιγς του χαζουκουτ; (τ.ν. του λεν)*

Ούλα χαζά κι λάϊα μαντάτα γλέπς κι' ακουρμάνισι (Αϊρουπλάνου έπισι εξ ουρανού κι τσακίσκει σι βνό και δεν έμνει καϊάνας! — Αφτουκίνητου ξέφχει απ' τ' στράτα τ' κι' έγινε θρύψαλα!

— Βαπόρ' στ' θάλασσα κατούρσει κι ψόφσαν τα ψάρια!

— Κουκουλοι ..ρ' ζάπουσαν απού τράπιζα ή Ταχυδρουμείο χουρό! Ικατουμυρίων παράδις κι έγιναν αμούντ χουραπδώντας σα παγανά!

— Ιάνας στου Τέξας μι «νιονιό» μ' αφτόματου θέρσει όχ' στάρ' αλλά αθώις ψιχές πότρουγαν ασλόϊστ' κι μπλατσιάσκαν μι του χάρου! Τέξας στου Τιάξας!. (σ' λέει έγινε).

- *Πέρς του μαζικό αφτουκίνητου (κι που να το βρις;) για να πας στη δ' λιά σ'; κι' ούλου κτσιούμπια θα βρεις στ' στράτα.*

— Μαζουξ' απού φουνακλάδις κι μπαχλατάδις π' σ' φράζουν του δρόμου! Η κάπιος ξιάνους τρανούς θα ν' άρθει σ' ν' Αθήνα κι κάν' χουζούρ' σου Ζάπειο, ηή κάποιος «Ουργασμός» θα νάσκαχει τ' ουδόστρουμα (έτσ' μ' θιάλου;)! Κι στιβαγμιάνους ου κόσμους στ' αφτουκίνητου, καρτιράει... όσου να βγάλ' ου ήκλιους κιάρατα, για να πάει στη δ' λιάτ!. Κι' αν κάνας σ' ν' ανακατουσούρα σ' ιάμπουξι κι τ' κρίνς; μπουρεί κι να σι γρουμπαλίσ' κι να σι γρουνουμιτιάσ' ουλότιλας κι να πας σαν του σκλί στ' αμπέλ;!

- *Αν πας στ' «Λαϊκή» για να πάρς κάνα ζαρζαβατ' κό; (χειμουνκό, καστραβέτσ', ριπανίδις, σουρλίγκια, γκόρτα γούρμα κ.ά., πάσα μέρα ανιβιάνουν! κι δεν τα φτάνς να τα σώσεις! Φέρς γυρουβουλιές κι τ' απουμισήμιρου πέρς τα μ' σά απού κειά' π' θέλ' η ψιχή σ' κι' η καρδιά σ' κι' έτσι' τ' βουλέβς.*
- *Αν συ φέρ' η δ'λιάσ' κι' διαβείς απ' ν' Ουμόνια;!*

Βάνς τόνα του χέρ' στου κούτιλου κι' αγναντέβς τσ' Αλβανοί π' κάθουντι κανταριάλα στς πιζούλις κι κνάν τα πουδάρια σα νάνι στου γάϊδαρου καβάλα!!!

Θα σ' λιοοόντι, φαίνξιτι πως πάϊαναν στου χουράφ;!

- *Αν πας στου γιατρό για ν' αβρς την γειά σ' (π' σεν ξερς τί καπνό θα σ' φουμάρ; θα σ' πει, εν πρωτις)*

— Να μη φουμάρς! πιόμα γιόκ! καμιά καταψιά ρακί ή αγρουτικό κι' αν λάχ'! θα σ' πει, πάλι να μη τρως ψουμί (κι' ας του βλόϊσει ου Χριστούλς).

— Να μη τσιολιάζισει πουλύ, να σιργιανάς κι' απουγάλια, να μη χαζέβς κι χουζουρέβς στς δρόμς αλλά να δλέβς (η τιμπιλιά είναι η μάνα τσ' αρώστιας!)

Θα σ' πει κι' άλλα π' παλαβώνς ουλότιλας.

- *Αν πας στ' θάλασσα, μι του κάμα, να βτίξεις; Θα σ' που: — ΜΗ!!! θα πιάσιες λιάπρα! (γιατί τα βαπότρια ιάχουν ούλα σιχνουρία...)» Κι' έτσι δεν ξιμπλοτσώνισι κι για ινάϊτ περς τα β'νά!!!*
- *Αν στου δρόμου σ' μπλατσιάσεις κάνα χουργιανό; θα σταθεί ψίχα, προυφίλμ θα συ βαρέσ' σ' μπλάτ μι τόνα του χερ' κι τάλλου τα τόχ' τιντουμιάνου οριζόντια για ν' άχει τ' στράτα αν' ντη.. κι θα γέν' αμούντ!*
- *Αν πας στου σχουλειό, για να ρουτίσεις πως πάει του πιδί σ' στα γράματα;*

— Θα σ' πουν οι συγκάτοικ' — συνουμίλη' τ': — Μη σκανιάζεις γουνιό! Μια χαρά κι πέντε γέλια είμαστι.

Τρανέψαμι κι καταλάβαμαν του σκουπό μας κι του σκολειό, τσ' πρόγζημαν τσ' δασκάλς! Κι αϊ! απού κει πούρθεις κι μη νιάζισει τα ΜΑΤ δε μας μαλάζουν είμαστι μ' κρά αλλά ιάχουμι κι άσυλου κατουχυρουμαίνου απ' του Σύνταγμα!

- *Τσ' νύχτις αν σιργιανάς όξου;;;!*

— Ουϊ! Μανούλαμ'!!!

— Μαυρίζ' του μάτς όχ' απ' του σκουτάδ (γιατί καπ-καπ έχ' ου Δήμαρχους κι κουλουφωτιές) αλλά απού καλικατσαραίους, καλότχεις (πόβγιναν μια βουλά στ' αλώνια...)ζλαπκά, κακοϊσκιώματα, καμικάζι (κι όχ' όπους μια βούλα στου χουριού!)

Οι διακουναρέοι ματακάνουν την εμφάνισή τους! Τάχα σ' ζητάν πληρουφουρίς κι καταλήγουν στι παράδις (κι μι του: έτσι μ' σκάει!)

Γλέπς κι' ακούς αστραπουτσουκανίσματα (μολότωφ τα λεν) π' πάει η ψ' χή σ' στ' κούλουρη!

Γλέπς Μασκουφόρους — μασκαράδες (σα νάνι αποκριές) να κουσιάβουν αλάνταβα, να κάνουν κακό κι να σκουρπάν αγκούσα κι παούρα στου κουσμάκ' !..

Γλέπς, δίτρουχα, τρίτρουχα, τετράτρουχα να κ' λαν στς δρόμς φλισούρι κι' όλις τσ' ώρις π' σι παρασανταλιάζουν Αντράλα κι βαζούρα π' σ' σκώνουν αλουμανιό!.

- *Του σχολειό μι τσ' πουλλές τέχνις —η 'αλσμόνσα— πάλι τι σας λέει;*

— Ιάψαξει - ιέψαξει κι' αφτό κι βρίκει του σκουπό τ'!

Ούλ' οι ριμουσπίτις κι πουλιτιχνίτις ικεί φουλιάζουν κι λαϊάζουν κι κουντά ξορμούν κι τα κάνουν τριγύρου γιαλιά - καρφιά, λίμπα κι' απουκαΐδια!!!

Κι δίχους να τσ' κρίν καϊάνας. Τσ' του επιτρέπ' - λέει το Σύνταγμα;! (Αλλά δε ξιάρου πιο σύνταγμα το 3/40 τσ' Άρτας ή το 28 Πρεβέζης ή τις οίδει;!).

Εξ' άλλου Δημουκρατία ιάχουμι φαρδιά - πλατιά που ικεί κουντά είνι κι η ασυδουσία (είνι πρωτοξάδιλφις κι παν αντάμα!.).

Κι' ούλα αφτά π' αράδιασα συνιστούν μια ανθρούπινη θουλούρα π' δεν έχ' προυηγούμινου.

Δε ξέρου τώρα του νέφους πράζ'; πόκατσει στου σβια'κου μας κι δεν τ' κνάει ρουπ! Κι δε μπουρεί κι καϊάνας να του φσύξ' κι να πάει κατά νιάμ!

Άλλοι λεν ότ' είνι του ζ'ναρ' τ' Θεού (ουράνιο τόξο) αλλά μ' 'λλσ χρώματα: Μπλάβα, μουντά, λαϊά, σταχτιά...

Κουντουλουκς, μπουρού να χουϊάζου κι να που:

Αχ! μουρή ζουή τ' κιαρατά! πως μας κατάντσεις; ή πως συ καταντίσαμην εμείς τ' ανθρουπάκια π' γκορδουνόμαστε σ' άλλα; κι συ τώρα σιργιανάς στα καλτερίμια και τα στενοσόκακα για ν'αβρς τ' λιωφόρου;!

Κι' άλλουτι, δε λέου — γινόταν κι πολέμ κι μάλιστα κι μι στ' χαντζάρις, κι θειουμηνίες κι σάρις κι μάρις αλλ' όχ' σα του σημερνό; Τούτου είνι χάλ, χνέρ! τρανό κι' σ' ούλου του κόσμου!

Κι γι' αφτό διάλιξα ως τίτλου αφτών π' σας είπα: (ΑΝΘΡΩΠΟΣΠΡΟΣΑΝΘΡΩΠΟΝ ΛΥΚΟΣ = Homo homira lupus). Είναι Ρουμαϊκή απάνθρουπη κβέντα αλλά η καλά ή αχαμνά εκεί πιστουχουράμι!..

Γι' αφτό, θάλιγα, όσ' ζήτι στου χουργιό! Ριζώστι κι λαϊάστι, κουντά στ' φυσ' —θείο δώρο— μπουρ' να γλέπιτι, σαν αφτά π' γράφου αλλά δεν τα ζήτι σι ζουντανή ικτέλεση...

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗΝ ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

Στις 15 του Μάρτη 1992 έγιναν οι εκλογές για την ανάδειξη του νέου Δ.Σ. της Π.Σ.Ε. Για το Νομό ΑΡΤΑΣ εξελέγησαν οι παρακάτω: 1) Βίκυ Καραγιάννη - Αράπη,
2) Χατζηγιάννης Δημήτριος
3) Αλεξίου Κων/νος και
4) Παλαιοδήμος Κ.

Στο Δ.Σ. που συγκροτήθηκε πρόεδρος εξελέγη ο Κοσοβίτσας Παύλος,
Γ. Γραμματέας : Γκουντουβά Νίκη
Α' Αντιπρόεδρος : Δρόσος Λάμπρος
Β' Αντιπρόεδρος : Χατζηγιάννης Δημ.
Ταμίας: Κέντρος Γ.
Έφορος Πολιτιστικών : Βίκυ Καραγιάννη - Αράπη
Έφορος Δ. Σχέσεων : Γκόρτζος Γ.
Έφ. Πνευματικού Κέντρου : Ζέρβας Στράτος
Έφορος Τύπου : Μπουραντζή Άννα

Ο Πολιτιστικός σύλλογος Άραχθος συγχαίρει τους δυο Τζουμερκιώτες που έχουν πάρει αξιώματα στο Δ.Σ. κ. Χατζηγιάννη Δημ. και ειδικότερα το μέλος του συλλόγου μας κα Βίκυ Καραγιάννη - Αράπη και της εύχεται πάντα νίκες και καλή δουλειά.

Το Δ.Σ.

ΕΝΑ ΣΥΓΝΩΜΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ

Το Δ.Σ. του πολιτιστικού συλλόγου «ΑΡΑΧΘΟΣ», ζητά συγνώμη από τον Πρόεδρο και το Δ.Σ. της ΟΜ Τζουμέρκων με το γράμμα καταγγελία που είχαμε δημοσιεύσει σε προηγούμενο φύλλο μας. Όμως είδε πολύ ζεστά και ρεαλιστικά το θέμα που προέκυψε και μετέθεσε η ΟΜ την εκδήλωσή της για 24 του ΜΑΗ στον ίδιο χώρο. Καλό είναι κάθε χρόνο να γίνεται συνενόηση πριν της ΟΜ με τους συλλόγους για να μην υπάρξουν στο μέλλον τέτοιες παραξηγήσεις.

Απο το Δ.Σ.

VILLA MADLEN
Restaurant
Πηνελόπη Καμπρή
Ανδρούτσου 4 Καλαμάκι τηλ. 9817011

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

Η Ειρήνη Θεοχάρη Καραχάλιου έφερε στις 16 Φλεβάρη 1992 το 2ο υγιέστατο κοριτσάκι της. Ο Σύλλογος της εύχεται να τους ζήσει και σ' άλλο με υγεία.

Θάνατοι

Η Πηνελόπη Καλιακάτσου (σύζυγος του επίτιμου) πέθανε στις 16 Απρίλη. Η κηδεία της έγινε στο Νεκροταφείο Βύρωνα.

Προσφορές εις μνήμη

Στη μνήμη της θείας μας Σπυριδούλας Καλιακάτσου - Παπαστεργίου προσφέρουμε δρχ. 10.000 στην εκκλησία Αγ. Νικολάου Ναζαίων και δρχ. 5.000 στο σύλλογο «ΑΡΑΧΘΟΣ» τα ανίψια Τάσος, Τέτα, Αριστοτέλης, Γιώργος Κοσκινάς.

Στη μνήμη της αδελφής μας Σπυριδούλας Καλιακάτσου - Παπαστεργίου προσφέρουμε δρχ. 5.000 στην εκκλησία Αγ. Νικολάου Ναζαίων και δρχ. 5.000 στο σύλλογο «ΑΡΑΧΘΟΣ». Γεωργία και Κώστας Νασούλας.

Στη μνήμη της αγαπημένης μου συζύγου Σπυριδούλας προσφέρω στο σύλλογο «ΑΡΑΧΘΟ» δρχ. 10.000. Τάκης Παπαστεργίου.

Μνημόσυνο

Την Κυριακή 10 Μάη στην εκκλησία της Αγίας Σκέπης Παπάγου έγινε το 40ήμερο μνημόσυνο της Σπυριδούλας Καλιακάτσου - Παπαστεργίου.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

Ο κύκλος ζωής μιας τυπικής πειρώτισσας αρχόντισσας έκλεισε τα ξημερώματα στις 2 Απρίλη 1992. Η ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ ΚΑ-

ΛΙΑΚΑΤΣΟΥ - ΠΑΠΑΣΤΕΡΓΙΟΥ έφυγε για πάντα από κοντά μας.

Γεννημένη στους Ναζαίους νέα ακόμη μετά το γάμο της με τον ραφτανίτη, Χρήστο Παπαστεργίου ξενιτεύθηκε χωρίς ποτέ να ξεχάσει τις ρίζες της, τα ηπειρώτικα ήθη και έθιμα, την ηπειρώτικη καταγωγή της.

Όσοι είχαν την τύχη να την γνωρίσουν εντυπωσιάζονταν με την εργατικότητα, τη νοικοκυροσύνη, την τιμιότητα, τη λογική, την αξιοπρέπεια, την περηφάνεια και την αγάπη της για την πρόοδο και την προκοπή.

Σε δύσκολα χρόνια ανέστησε μαζί με τον αγαπημένο σύντροφό της δυο κόρες σύμφωνα με τις αρχές της με αγώνες και θυσίες. Ευτύχισε να τις δει επιστήμονες (τη μια γιατρό, την άλλη χημικό) καταξιωμένες στο χώρο τους στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Ήταν το κρυφό καμάρι της.

Έφυγε με το παράπονο ότι δεν πρόλαβε να δει πτυχιούχους τους δυο φοιτητές και αγαπημένους της εγγονούς. Τα τελευταία χρόνια ήταν οι δυο μεγάλες της αδυναμίες μια και εκείνη είχε αναλάβει τη φροντίδα τους από τις πρώτες μέρες της ζωής τους.

Το μόνο παρήγορο ήταν ότι η Σπυριδούλα τα ξημερώματα στις 2 Απρίλη άφησε την τελευταία της πνοή χωρίς να κτυπηθεί η αξιοπρέπεια και η περηφάνεια της. Όλοι όσοι τη γνώρισαν και την αγάπησαν —και ήταν πολλοί— τη θυμούνται με λατρεία και πόνο, αλλά όρθια, υπερήφανη, αξιοπρεπή.

Ένας κύκλος ζωής, γεμάτος θυσίες, αγώνες και ακάματη προσφορά έκλεισε. Σήμερα η Σπυριδούλα Καλιακάτσου - Παπαστεργίου αναπαύεται στο Κοιμητήριο του Παπάγου. Ας είναι ελαφρύ το χώμα που την σκεπάζει.

• Ο Συμπατριώτης μας και μέλος του Συλλόγου μας Κώστας Θεοχάρης τις μέρες του Πάσχα αρρώστησε και τον πήγαν άρρωστο με πυρετό στο Νοσοκομείο Άρτας, στη συνέχεια τον μετέφεραν στα Ιωάννινα, αυτές τις μέρες είναι στον Ερυθρό Σταυρό της Αθήνας, όπου έκανε εγχείρηση χολής.

• Ο Κων/νος Γιώτης (Ζαχαρής) ο πατέρας του πρώην γραμματέας του Συλλόγου μας, μετεφέρθη στο Νοσοκομείο Ιωαννίνων με έμφραγμα. Απ' ότι πληροφορούμαι η υγεία του πάει πολύ καλά και διέφυγε τον κίνδυνο.

• Ο Ιουλιανός (Στέλιος) Ραχιώτης από το Κάτω Αθαμάνιο, φίλος και μέλος του συλλόγου μας, νοσηλεύεται στο Λαϊκό νοσοκομείο Αθηνών.

• Πέθανε στην Νέα Τύρινθα Αργολίδος η γυναίκα του Λάμπρου Λαμπράκη του Δημητρίου από τους Ναζαίους ο Σύλλογος εύχεται θερμά συλλυπητήρια.

Αρκετά τα τυπογραφικά λάθη στην προηγούμενη εφημερίδα και ζητάμε συγγνώμη γι' αυτό. Σε αρκετά σημεία προστίθενται η αφαιρούνται γράμματα. Διορθώνουμε δυο από τα κυριότερα.....

«**ΤΙΣ** ΟΧΘΕΣ ΤΟΥ ΑΡΑΧΘΟΥ» λέει ένας τίτλος το σωστό είναι: «**ΣΤΙΣ** ΟΧΘΕΣ ΤΟΥ ΑΡΑΧΘΟΥ»

Στο ίδιο κείμενο διαβάζουμε: «Νομίζεις ότι η εποχή άλλαξε ξαφνικά και έφτασε η **Αθήνα...**».Εδώ άλλαξε ολόκληρη λέξη. Το σωστό είναι «.... και έφτασε η **Άνοιξη**.....».

Βασιλική Γ. Ψυχογιού

Φροντιστήριο Αγγλικών

Ν. Λιόσια - Παλατιανή

Συνδρομές

	δρχ.
Βασιλική Α. Αντωνίου	1500
Κατερίνα Σταύρου	1500
Ευριπίδης Κουτσοσπύρος	1000
Σπύρος Καλιακάτσος	1000
Ελευθερία Θεοδώρα	500
Κώστας Τοπούλος	500
Χριστίνα Τοπούλου	500
Βούλα Καλιακάτσου - Αρβανίτη	5000
Αργυρώ Ματζίρη	5000
Δημήτρης Αράπης	6000
Ηλίας Χουλιάρας	2000
Δήμος Χουλιάρας	3000
Ελένη-Δημήτρης Κεραντζάκης	5000
Χρήστος Παππάς	2000
Γεώργιος Γιώτης	1000
Αλεξ. Ραχιώτη	500
Φάνης Φακίτσας	1000
Άννα Φακίτσα	1000
Κώστας-Χρήστος Αναγνωστάκης	4000
Κώστας Θεοχάρης	2000
Κ. Πλαστήρας	1000
Κατερίνα Θεοδώρου	2000
Ιωαν. Ανδριανόπουλος	1000
Θεοδώρα Αντωνίου	2000
Δημ. Ν. Ψυχογιός	3000
Φώτης Κοσιώρης	500
Μαριέττα Νάση	500
Ελένη Αντωνίου	500
Γιώργος Αντωνίου	500
Δημήτρης Αναστασόπουλος	500
Σοφία Αναστασοπούλου	500
Μαρία Αναστασοπούλου	500
Τέτα Πάνου-Κοσκινά	5000
Λίτσα Π. Νάσση	3000
Ηλέκτρα Ι. Νάσση	2000
Αθηνά Διαμάντη	1000
Οικ. Νίκου Ρακόπουλου	5000
Γιάννης Π. Αντωνίου	1500
Παναγιώτα Γ. Αράπη	1000
Στέλλα Ι. Αράπη	500
Μαρίκα Καμπρή	1500
Ρένα Καμπρή	1000
Τάκης Κολίγρης	1500
Αντιγόνη Κεραμίδα	2000
Αναστασία Ρακοπούλου	1000
Γεωργία Γεωργογιάννη	1000
Κώστας Ρακόπουλος	1000
Λουκία Θεοδώρα	1000
Νίκας Θεοδώρας	1000
Ελ. Λουλάκη-Μπαλαούρα	1500
Πανωρέα Μπαλαούρα	1500
Παύλος Αντωνίου	1500
Βάσω Π. Αντωνίου	1500
Κώστας Θεοδωράς	2000
Βίκυ Καραγιάννη-Αράπη	1000
Χρήστος Καμπρής	1000
Ελένη Αντωνίου	2000
Γιάννης Ανδριανόπουλος	1000

Κώστας Τσούνης	1000
Αλεξ. Τσούνη	2000
Χρήστος-Ευγενία-Γιάννης Αντωνίου	5000
Αριστοτέλης Αράπης	1000
Καλλιόπη Αράπη	1000
Νούλα Γεωργίου-Μπουμούλη	2000
Χρήστος Θεοδώρου	2000
Γεωργία Ανδριανοπούλου	2000
Ιωάννης Αράπης	1500
Σωκράτης Αράπης	2000
Ηλίας Δ. Καλιακάτσος	2000
Δημ. Αναγνωστάκης	2000
Χρήστος Ι.Ε. Αντωνίου	1000
Θεοδοσία Ρακόπουλου	
Στη μνήμη των παιδιών της Νόντα-Τίμου-Άγη	5.000
Χρήστος Αντωνίου	5000
Κούλα Α. Μάνου	1000
Απόστολος Τσιαντής	1000
Γιώργος Καλλιμογιάννης	5000
Νίκος Κίτσος ιερέας	2000
Κώστας Α. Μάνος	2000
Θεοδ. Γεωργίου	1000
Βασ. Παπανικολάου	1000
Γιάννης Θεοχάρης	5000
Χρ. Μπόμπολη	1000
Βασίλης Αναστασόπουλος	1000
Ειρήνη Αναστασοπούλου	1000
Κώστας Μιγκάκης	1000
Ελευθερία Νάση-Μιγμάκη	1000
Βασιλική Καραφά	2000
Τούλα Ζαφειροπούλα	2000
Κίμων-Σοφία Μπαρτζώκα	3000
Γιάννης Μπαλαούρας	1000
Σπύρος Παππάς	1500
Ανδρέας Μπαρτζώκας	2000
Ευάγγ.-Ελένη Μπαλαούρας	2000
Βασιλεία-Γιάννης Θεοδώρας	2000
Χρήστος Μιχαλόπουλος	1000
Ντία Τατσή	1000
Γιώργος Θεοδώρας	2000
Ευγενία-Κώστας Μπαλαούρας	2000
Βασίλης Καλιακάτσος	2000
Νίκος Μαργώνης	2000
Αγάθη Θεοδώρα	2000
Λαμπρινή Τατσή	1000
Γιώργος Ζαχαρής	2000
Κώστας Θεοδώρας	1000
Γεωργία Θεοδώρα	1000
Αντώνης Β. Μάνου	1000
Γιώτα-Μαριάνα, Θεοδώρα	2000
Γιώργος Αντωνίου	3000
Αθηνά Αντωνίου	2000
Βάγια Καλιακάτσου	2000
Απόστολος Καλιακάτσος	2000
Ιωαν. Σπ. Χουλιάρας	3000
Χρυσόστομος Σταύρου	500
Σταυρούλα Σφήκα	500
Ανδρέας Αντωνίου	2000
Κώστας Χρ. Καμπρής	5000
Κώστας Νασούλας	2000

• Απ' τη ζωή και τη παράδοση στο χωριό

«ΟΙ ΜΑΝΑΡΕΣ ΓΙΔΕΣ...»

— «Όρε Νάσιου! μπας κι πήρει του μάτσ' μια ζ'γαράτα γίδα μι κ'ρί; Νιάχασα τη λυκουσχισμέν'!».

— «Ουράνου! γλιάπου θα χιουνίσ', πάμε για ιάλα του για τσ' γίδις;!»

— «Ιάβγαλα ν' αυγή τα μανάρια στα πλάια τα στόμουσα του ν' ανήφορου στα «Γραβάκια» κι κουντά πήγα τ' άλιασμα στου μύλου».

Τέτοιου είδους κουβεντούλες άκουγες συχνά στα σκοκάκια και στις αυλές των σπιτιών, κυρίως το χειμώνα που οι ανθρώπινες φροντίδες περιορίζονταν στις λίγες μανάρες - γίδες που 'χε το κάθε σπίτι.

Κι ήταν, θυμάμαι, στα χρόνια κατοχής, το μεγάλο «βιος» νου κάθε οικοκυριού, όταν στις πόλεις η πείνα θέριζε κόσμο και κοσμάκι. Και δεν υπήρχε σπίτι στο χωριό που να μην έχει έστω και μια μανάρα, γίδα ή πρανίνα γαλατοφόρα.

Εμείς τα παιδόπουλα τα χαιρόμασταν ιδιαίτερα και τα φροντίζαμε περισσότερο. Τα καλοκαίρια τα βοσκούσαμε με το σχοινί κρατημένα, στα γεραγώια, στους όχθους του χωραφιού π' αναρίχοντας οι πρασιές, στις παραβόλες των σπαρμένων χωραφιών με τις πλούσιες αμαλαϊές ή αν είχαμε άλλες δουλιές να ρίχναμε το πρωί στα πλάια (= ορθόκοφτα διασέλια -βοσκότος- σε μεγάλη έκταση. Το βράδυ να «μαυλούσαμε» απ' την άκρη του χωριού ή ανηφορίζαμε και τα μαζώναμε και γέμιζαν οι στράτες κι οι ρούγες από γιδοπρόβατα που γίνονταν κοπάδι κι από παιδόκοσμο. Και στην αυλή του σπιτιού χαιρόμασταν τ' άρμεγμα που γέμιζε το κακάβι κι έκανε κι αφρό.

Το βρασμένο γάλα με ψωμί ροκίσιο τρύψα! ήταν το σπεσιαλτέ

Η ΣΚΟΥΤΕΛΑ

μας! Κι ήταν το καλύτερο «μπλέτσωμα» που κάναμαν — όπως λέγαμε...

Την άνοιξη λιγουρευόμασταν τ' ολόδροσο ξυνόγαλο, το καλοκαίρι το γιαούρτι και τον χειμώνα τη «κλάστρα».

Οι μεγαλύτερες χαρές μας ήταν με τις αμαλαϊές· όταν μαζεύαν τα καλαμπόκια στα χωράφια τ' αμολούσαμε σ' αυτά κι εμείς απερίσπατοι παίζαμε σε κάποια όμορφη λακούλα,τα ζιουβγαράκια, τα σκαμνάκια κι άλλα παραδοσιακά παιγνίδια, τις πιο ζαβές (ανάποδες) γίδες τις παλουκώναμε - τις κολωνιάζαμε όπως λέγαν.

Είχαμε, όμως, και τις περιπέτειές μας: τους φόβους, τις λαχτάρες και τους κινδύνους, που καιροφυλαχτούσαν σε κάθε περπατσιά μας, όταν λιγόστευε το γάλα και τις απολούσαμε(αφύλαχτες)ολόκληρα μερόνυχτα στ' απόμακρα βοσκοτόπια. Πότε με παλιοπάπτσα, πορπόδια ή ξυπόλυτα στ' άγρια λιβοτόπια και χωρίς μονοπατάκι, ανάμεσα από βράχους, ζνάρες και σάρες, που κάτω έχασκε γκρεμός, μπουσουλούσαμε, για να στομώσουμε τις γίδες πόβουσκαν σε νερατζιές σ' απάτητα μέρη! (Άπιαστες γίδες στους γκρεμούς!...).

Κι όταν χάναμαν καμιά; Περιπλανώμασταν κι όλο το οικογενειακό ασκέρι σε μέρη δύσβατα. Κι όταν βλέπαμε να πετούν πάνω απ' τα κεφάλια μας γεράκια, όρνια, Αετοί, πάινε η ψυχή μας στη κούλουρη, μήπως γκρεμίστηκε καμμιά αλλά και τα φοβόμαστε κιόλας! Αν τις βρίσκαμε, τις αρμέγαμε (για να μη καούν) κι ικανοποιημένοι με το γάλα επιστρέφαμε και σε κάποιο γνωστό μας παιδικό στέκι θα το ρίχναμε και στο παιχνίδι.

Οι μεγάλες μας χαρές ήταν πάλι το χειμώνα που τις κλείγαμε στο κατώι. Τα κόπια μας λιγόστευαν. Τις ταΐζαμε, τις αλατίζαμε και τις ποτίζαμε μέσα· μόνο που καμιά φορά πηγαίναμε μεσ' τα χιόνια, για έλατο, κλαρί κι απαλόπεδρο, για λίγο χλουρασιά. Λαχταριστά καρτερούσαμε τα όμορφα γεννεσούρια:

— «Απόψε θα γεννήσ' η παρδάλου! και σ' λίγες μέρες κι η φιγγάρω κι η κουνέλω, ιάχου σμαδέψ'! θ' ακούγαμε να λεν. Κι η χαρά μας αποκορυφόνονταν με τα γεννουσούργια που τα βάζαμε σε καλάθες ή κασόνια και παίζαμε μαζί τους.

Μόνο τις αλκυονίδες μέρες τα βγάζαμαν έστω και με χιόνια στην αυλή ή στη πιο κοντινή βρύση για λίγο αέρα και νερό. Κι έπεφτε τότε χιόνι κι όλα χιονισμένα από Δεκέμβρη μέχρι Μάρτη!..

Έτσι κάπως, περνούσαμε με τα μανάρια που ανέθρεψαν γενιές - γενιών φαμίλιες και σε δύσκολα χρόνια της ανθρώπινης ζωής.

Τους δίναμε και διάφορα ονόματα για ν' ακούν στα προστάγματα, τα σιαλαΐσματα και τα μαυλίσματα όπως: α) Απ' το χρωματισμό του τριχώματος: χιόνια, παρδάλω, κανούτα, μούσκα, καψάλω, αράπω, ρούσσα, μπούσκα, μπάλια, γρίβα, φλώρα, λάια.

β) Απ' τα κέρατα: σιούτα, κουτσουκέρα, ορθοκέρατη, μπροστοκέρατη, πισωκέρατη.

γ) Από ομοιότητα προς άλλα ζώα ή πουλιά ή όμορφα πράγματα: τσιακάλω, κουνέλω, πέρδικα, σκουντέρω, περιστέρω, κοντύλω.

δ) Απ' τη μέρα που γεννήθηκαν: Φώτω, Πέφκω, Κυριάκω.

ε) Από χρωματισμούς ή σημάδια του προσώπου, του κορμιού και των ποδιών: Αστέρω, Ζωνάρα, τσιρέπω, τσιομπέρω, μαντήλω κ.ά.

στ) Από προσφιλή συγγενικά πρόσωπα: Έλλη, Σάλλα, Μαρίκα, Γκόλφω κ.ά.

ζ) Απ' τη ράτσα κι τα ιδιαίτερα σημάδια τους: Κουρέλω, Μαλτέζα, Κουτσιουνούρα, σαλίβω κ.λπ.

Οι λίγες μανάρες γίδες ήταν τα πολυφροντισμένα ζώα που τα πολυαγαπούσαμε και τα λατρεύαμε για τα πολύμορφα γενεσούργια και για το γάλα και τα υποπροϊόντα του. Ήταν η συντροφιά, η συνοδιά κι η πλουτοπαραγωγή στα ορεινά μας χωριά.

ΟΤΑΝ ΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΕΙ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Συμβαίνουν και αυτά

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΟ

Παρατηρώντας με ψυχραιμία και νηφαλιότητα τον αγωνιστικό χώρο, καταγράφουμε μια σειρά γεγονότα που έχουν γενικότερο ενδιαφέρον...

Βρισκόμαστε στα τέλη του 1989. Μέσα και έξω από το... γήπεδο έχει σηκωθεί κουρνιαχτός! Κάποιοι εκεί γύρω ανησυχούν για τον... τραχανά(!) που είναι απλωμένος. Ο κουρνιαχτός με την πρώτη ψιχάλα στον αγωνιστικό χώρο γίνεται λάσπη.

Η ομάδα μετά από έντονη και πολύχρονη προπόνηση είναι στα πάνω της... πετάει!! — που λένε.

Κάνει και κάποιες... κουτσομεταγραφές, αγοράζοντας κάτι περιπλανώμενους (πότε από κει - πότε από δω) παίκτες προκρίνεσαι παραμονές Πάσχα του 1990, και τελικά μπαίνει μετά βαΐων και κλάδων στην Α' Εθνική!! από δω και πέρα ποιός την πιάνει!! Οι οπαδοί πανηγυρίζουν το γεγονός με το γνωστό ελληνικό τρόπο. Οι ρεματιές και τα σοκάκια αντιλαλούν από κορναρίσματα! φουσκωμένα μπαλόνια και μονόχρωμα κασκόλ ανεμίζουν παντού.

Οι πιο... εκδηλωτικοί δε χάνουν ευκαιρία να δηλώσουν ότι γιορτάζουν... διπλή Ανάσταση... με κατσίκι!! (ήταν νυχτωμένοι αλάργα). Οι ψυχραιμότεροι, (και είναι οι πολλοί) διασκεδάζουν με το μίκη-μάους, σε νέες περιπέτειες!! (κάτι ξέραν). Τα... καλά παιδιά, αναλαμβάνουν να κάνουν κάθαρση στο χώρο. Απ' την πολλή φόρα σπάνε οι σκούπες και τους μένουν τα σκουπόξυλα. Ο Χρόνος κυλάει γρήγορα, τα μπαλόνια σιγά-σιγά ξεφουσκώνουν τα κασκόλ αρχίζουν να κρεμάνε, στον ορίζοντα δεν κουνιέται φύλλο!! Η αντίστροφη μέτρηση έχει αρχίσει. Φτάνουμε στο 1992. Η ομάδα δεν τραβάει... δεν πάει με τίποτα. Με τον αγώνα του Απρίλη πέφτει στη Β' Εθνική (;) Β' Αθηνών (;) το ίδιο κάνει η ουσία δεν αλλάζει. Στους οπαδούς —ως συνήθως— πέφτει γκρίνια, τα εισιτήρια γίναν πανάκριβα, οι μεταγραφές απέβησαν άκαρπες, και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, η διοίκηση αρχίζει να πουλάει τμήματα από τον αγωνιστικό χώρο. Απ' τις εξέδρες ακούγονται φωνές όπως: «παίξτε μπάλα ρε!!» «μας χαντακώσατε!!» «τα λεφτά μας!!» και άλλα γνωστά που ακούγονται στα γήπεδα αλλά δεν γράφονται.

Στους δρόμους και στα καφενεία οι οπαδοί συζητάνε και καταλογίζουν ευθύνες...

«Φταίει ο ψηλός που παίζει μέσα — φταίει ο κοντός που είναι απέξω — αν έπαιζε ο χοντρός — αν ήταν κι ο λιγνός» και άλλα τέτοια συγκινητικά. Άλλοι τα βάζουν με το διαιτητή και άλλοι με την αντίπαλη ομάδα. Λόγια της κερκίδας και σε κουβέντα να βρισκόμαστε...

Η ουσία είναι μία — και ο μπακλαβάς γωνία!!

1) Από το 1990 είχαν όλο το χρόνο να πάρουν πρωτοβουλίες, να βάλουν τους καλούς παίχτες στις σωστές θέσεις, να παραμερίσουν όσους δεν τραβάνε, να κοστολογίσουν τα εισιτήρια ανάλογα με την οικονομική δυνατότητα του κόσμου, να παίξουν γενικά ένα δίκαιο παιχνίδι, και να έχουν ένα σωστό αποτέλεσμα. Και όχι ισοπέδωμα, ξεπούλημα και λεφτά να πάρνουμε και απ' όπου νάναι.

2) Η αντίπαλη ομάδα ήταν στη Β' Εθνική, έπαιζε —και παίζει— με λιγότερους παίχτες, κατά συνέπεια έκανε μόνο αμυντικό αγώνα, άρα ήταν εύκολος αντίπαλος.

3) Ο διαιτητής μπορεί να έβγαζε που και που κίτρινες κάρτες (και δικαιολογημένα) αλλά σε καμία φάση του αγώνα δεν τους αδίκησε (αυτό έλλειπε ακόμα)...

4) Από το 1989 παίζουν συνεχώς σε δικό τους γήπεδο κα με δική τους χρωματιστή μπάλα. Επομένως; Ας την έπαιζαν σωστά (τη μπάλα) να είναι και... Λεβέντες!, να μην τους φταίει και κανένας!... όλα τ' άλλα....

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΑ, *τέλη κυκλοφορίας, τεκμήρια, καύσιμα, διόδια, φέρυ-μποτ, ανταλακτικά κ.λ.π. κ.λ.π., τραβάνε ολοταχώς την ανηφόρα του γολγοθά... Κάθε μήνας και χειρότερα. Και ο ταλαίπωρος πολίτης που κατάφερε με χίλιους κόπους να αποκτήσει ένα σαραβαλάκι, που καλείται πάντα πρώτος, να πληρώσει τη... «νύφη» αναρωτιέται... Πού θα φτάσει, αυτή η κατάσταση τελικά; Πόσα χρόνια πίσω θα μας γυρίσουν ακόμα;*

ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ *στον τύπο. Σύμφωνα με το δελτίο συμβάντων του υπουργείου Δημόσιας Τάξης περίπου τρία δισεκατομμύρια δραχμές είναι τα κέρδη των... διαρρηκτών το πρώτο χρόνο τρίμηνο του 1992 σε όλη τη χώρα...*

Το ίδιο διάστημα έγιναν 550 αρπαγές τσαντών και χάθηκαν 60 εκατομμύρια δραχμές.

Να και κάτι που... προοδεύει σ' αυτόν τον τόπο!!

Όσο για τους δράστες... μην τους είδατε!!

ΣΥΣΣΙΤΙΟ, *μια λύση, απελπισίας για τα σημερινά δεδομένα. Ξεκίνησαν το 1991 στο Λαύριο, μια εργατούπολη, δίπλα στην Πρωτεύουσα της Ελλάδας. Συνεχίζουν και επεκτείνονται στο νησί Σύρος το 1992. Άλλη μια περιοχή που οι κάτοικοι έφτασαν στο αμήν. Κοζάνη, Εύβοια, Αίγιο, Πάτρα και πολλές ακόμα περιοχές πάνε από το κακό στο χειρότερο, τα στοιχεία του Ο.Α.Ε.Δ. μιλάνε με τρομαχτικά νούμερα. 240 χιλιάδες άτομα έχασαν τη δουλειά τους το 1991. Το ίδιο διάστημα έκλεισαν 50 χιλιάδες προσωπικές επιχειρήσεις. Κοινοτικοί παράγοντες και Ο.Ο.Σ.Α. πρόβλεψαν για το 1992 χειρότερες μέρες. Οι απολύσεις —είπαν— θα συνεχίσουν, η ανεργία θα ανέβει (τα βλέπουμε κάθε μέρα) και το χειρότερο, φως στο τούνελ δεν υπάρχει...*

ΣΤΗΝ *αγορά, η ασυδοσία έχει γίνει τρόπος ζωής. Ελεύθερο εμπόριο το λένε τώρα! τα σούπερ-μάρκετ δεν προλαβαίνουν να αλλάζουν τιμές. Οι ακάλυπτες επιταγές είναι κάτι το συνηθισμένο. Βιοτεχνίες και μαγαζιά κλείνουν, για να μπούμε και άλλοι στη στρατιά των ανέργων. Για να βρεις δουλειά πρέπει να δηλώσεις... Αλβανός απελπισμένος, και —φυσικά— να αποκηρύξεις το... αμαρτωλό Ι.Κ.Α.!!*

Αν πάμε στο τομέα υγείας, εκεί υπάρχει το... «λευκό εμπόριο» αν έχεις φακελάκι διάβαινε, και πεντοχίλιαρα περπάτα. (Όπου νάναι βγαίνουν τα δεκαχίλιαρα και το παιχνίδι χοντραίνει). Απεργίες διαδηλώσεις, καταλήψεις δρόμων και κτιρίων, κοινωνική αναταραχή. Η εγκληματικότητα καλπάζει (αργία μήτηρ πάσης κακίας). Από που να αρχίσεις και που να καταλήξεις; Γενικά, όποιος μπορεί και πιέζει πιο πολύ, όποιος έχει το πάνω χέρι επιπλέει. Οι υπόλοιποι... στον πάτο. Και όποιος αντέξει!!

ΚΑΤΑ *τ' άλλα οι κακές μέρες πέρασαν... έρχονται χειρότερες. Κι εμείς, βαδίζουμε ολοταχώς για το έτος δύο χιλιάδες. Για την Ευρώπη της προόδου και του πολιτισμού, για ποιότητα ζωής!! Οι άλλοι με τα διαστημόπλοια κι εμείς... με τα καζάνια και τα συσσίτια. αλλά πάντα με το κεφάλι ψηλά!! (όσο μπορούμε). Και υπομονή!! Τα πρώτα εκατό χρόνια —λένε— είναι δύσκολα... (θέλουμε και εκατό!!) μετά όλα και για όλους στρώνουν!!! Κλείνοντας να θυμηθούμε λίγο τον Εθνικό μας ποιητή Δ. Σολωμό, που έλεγε: «Δυστυχισμένε μου λαέ, καλέ κι αγαπημένε πάντα ευκολόπιστε και πάντα προδομένε».*

ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ 20 και 21 ΙΟΥΝΗ ΣΤΟ ΑΛΣΟΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ

Πανηπειρωτικό Πανηγύρι 20 και 21 Ιούνη στο άλσος Περιστερίου

Η Πανηπειρωτική διοργανώνει πανηγύρι με συμμετοχή τους Ηπειρώτες Δυτικής Αττικής «Μενίδι - Άνω Λιόσια - Καματερό - Ζεφύρι - Νέα Λιόσια. Η παρουσία του κάθε Ηπειρώτη είναι απαραίτητη, διότι στην Αττική διαμένουν 400.000 Ηπειρώτες και πρέπει να δίνουμε δυναμικά το παρόν και διεκδικητικά, όταν χρειαστεί τόσο στις πολιτιστικές μας εκδηλώσεις, όσο και στις απαιτήσεις του καιρού μας.

Δυο μέρες χορός δωρεάν από τα ονομαστότερα κλαρίνα της Ηπείρου - τραγούδι από όλους τους επώνυμους και ανώνυμους Ηπειρώτες ψητά αρνιά - κρασί - τσίπουρο εκθέσεις φωτογραφίας από Ηπειρώτικα χωριά και εκδηλώσεις.

Σας περιμένουμε

Roggi
Ανδρικά Ενδύματα
Λουΐζης Ριανκούρ 32
Αμπελόκηποι
Τηλ. 69 32 888

ΠΑΝΗΓΥΡΙ

Ύστερα από αρκετά χρόνια —και λόγω ημερομηνίας του Πάσχα— ακούστηκε ξανά ο ήχος του κλαρίνου, εκεί στο μοναχικό εκκλησάκι του Αϊ-Γιώργη στους Ναζαίους. Σ' αυτό βοήθησε και ο καιρός που ήταν κάτι περισσότερο από Ανοιξιάτικος.

Η μικρή παρέα της φωτογραφίας, με τη Φανή, τη Δήμητρα, τη Λουκία και την Ελπίδα τόνισε την παρουσία της στο πανηγύρι με το δικό της τρόπο.

Βλέπουμε έναν από τους χορούς που χόρεψαν, είναι «ο συρτός στα τρία».

• *Όπως μου τα μολόγησε ο ΚΩΝ/ΝΟΣ ΑΘ. ΝΑΚΗΣ.*

«ΠΩΣ ΣΥΝΕΛΑΒΑ ΕΝΑ ΓΕΡΜΑΝΟ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟ»

ΠΕΤΡΟΥ ΣΚΟΥΤΕΛΑ

ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ 1991. Το καλοκαίρι κάθε πρωί που περνούσα μπροστά απ' το σπίτι του, τον έβλεπα να κάθεται με τις μπιζάμες του στο μικρό μπαλκονάκι και να καλημερίζει τους διαβάτες με τη βροντερή χαρακτηριστική του φωνή και με κάποιο μικρό χιούμορ και να ξεκαρδίζεται στα γέλια.

— «Πέτρε! όταν γυρίσεις απ' την εξοχή -μούλεγε- πέρνα από μέσα, να σε φιλέψω καφέ, ούζο, λουκούμι και να τα πούμε και λίγο από κοντά. Μια που γράφεις, κάτι θα σου μουλοίσω κι' εγώ!».

Ένα πρωινό στο γυρισμό μου, με καρτερούσε στην αυλή και μ' άνοιξε τη πόρτα. Μου πρόσφερε καρέκλα κι' αφού προλογίσαμε με την καθημερινότητα, του λέω, - Για πες μου Μπάρμπα-Κώστα κάτι σημαντικό απ' τη ζωή σου - εδώ στα ξένα - ίσως χρησιμεύσει και για την ιστορία του χωριού, που πρόκειται να γραφεί.

Σκύβει το κεφάλι του, σταυρώνει τα χέρια του, καρφώνει τα μεγάλα του μάτια καταγής και μου λέει αργά και σταθερά και με έκδηλη τη συγκίνηση:

— Μου ξετυλίγεις το νήμα της ζωής μου και μ' αφετηρία τα 13 μου χρόνια, όταν ξεμάκρινα απ' το χωριό και ξενιτεύθηκα σ' ν' Αθήνα. Εκεί δούλεψα στο ΠΥΡΙΤΙΔΟΠΕΪΟ, στο εργοστάσιο ΦΙΞ και κοντά στα ΤΡΑΜ (συντήρηση) απ' όπου μ' απόλυσαν λόγω κοινωνικών φρονημάτων!.. Τέλος πάντων... λέει - και δακρύζει.

Σκέφτεται λίγο σκυφτός, παίρνει μια βαθιά ανάσα και μου λέει με στόμφο, κοιτάζοντάς με στα μάτια και κουνόντας τάνα του χέρι πάνω κάτω μου λέει:

— «Θα σου διηγηθώ ένα ανθραγάθημα πούκαμα στην Εθνική Αντίσταση, για το οποίο με κάναν και καπετάνιο! - Διμοιρίτη και με το ψευδώνυμο «ΚΑΠΕΤΑΝ ΗΠΕΙΡΩΤΗΣ» και το θεώρησα τιμή μεγάλη!

«Το 1942 κατετάγει στις τάξεις του ΕΛΑΣ και μάλιστα στο ανεξάρτητο «ΤΑΓΜΑ ΘΑΝΑΤΟΥ» (ΡΟΥΜΕΛΗΣ) και με διοικητή κάποιον ονόματι ΤΖΟΥΒΑΡΑΣ.

Έλαβα μέρος σε πολλές μάχες κατά των κατακτητών και τραυματίστηκα τρεις φορές. Και δεν παίρνω σύνταξη! ενώ αν ήμουνα Αετόπουλο;! και ξεκαρδίζεται στα γέλια κουνώντας το κεφάλι του... Το 1943 και στα ΠΑΛΙΟΚΟΥΝΤΡΑ - ΜΑΝΔΡΑ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ επικεφαλής ομάδος ενόπλων συναγωνιστών και με τη βοήθεια μιας γυναίκας (οργανωμένης στο ΕΑΜ), συνέλαβα ένα Γερμανό κατάσκοπο πρό του πολέμου πούχε οργώσει όλην την Ελλάδα. Τον αιφνιδιάσαμε, πήγε ν' αντισταθεί και με το μαχαίρι που τούβαλα στο λαιμό! τον ακινητοποίησα. Μου πρότεινε (100) χρυσές λίρες για να του χαρίσω τη ζωή και δεν δέχθηκα.

Ώσπου να τον παραδώσω στου Στρατηγείο, κουβέντιασα μαζί του κι' έμαθα ότι, στα 18 του χρόνια είχε τελειώσει στην Ελλάδα το Γερμανικό και το Ελληνικό σχολείο.

Κι ότι μιλούσε (9) γλώσσες.

Ο πατέρας του ήταν στρατιωτικός ακόλουθος της Γερμανικής Πρεσβείας στην Ελλάδα πολλά χρόνια κι' όταν προήχθη Ταξίαρχος μετατέθηκε εκτός Ελλάδας λόγω βαθμού. Ο γυιός του, ο συλληφθείς κατάσκοπος, είχε γεννηθεί στην Ελλάδα και παντρεύτηκε, μάλιστα, εβραιοπούλα. Και μας έλεγε χαριτολογώντας -«Αν μάθαινε ο ΧΙΤΛΕΡ ότι πήρα εβραιοπούλα;! θα με κρεμούσε σαν τον ΦΟΝ ΚΑΝΑΡΗ

Μόλις άκουσε το ψευδώνυμό μου «ΗΠΕΙΡΩΤΗΣ» με ρώτησε από ποιό χωριό είμαι.

— «Θεοδώριανα τ' απαντάω.

— «Αλήθεια, μου λέει - όπως κατεβαίνουμε απ' τ' ΑΧΤΙ για το χωριό σας συναντάμε μια βρύση; πως τη λέτε; -«Τ' ΚΑΤΗ τ' απαντάου- ήταν τούρκος δικαστικός. - «Επίσης, μι ρουτάει- στου δρόμου απ' το ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙ - ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ, μια βρύσ' μι πουλύ κρύο νερό πως τη λένε;» - «ΧΑΡΟΚΟΠ' - τ' λέω.

— «Ξέρεις -μου λέει στη συνέχεια- οι Τούρκοι που κάναν εγκλήματα; κάναν πηγάδια κι βρύσες για να εξιλεωθούν!.

Έτσι, έμαθα ότι ήταν κατάσκοπος στην Ελλάδα και το 1939 είχε περάσει κι' απ' τα ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ κι' είχε συντάξει και χάρτες απ' τ' ΑΧΤΙ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΩΝ μέχρι τον ΠΡΟΦΗΤΗ ΗΛΙΑ Νεράιδας.

Μετά τον παρέδωσα στο Γεν. Στρατηγείο του ΕΛΑΣ και τον ανέκρινε μερόνυχτα ο ΑΓΑΜ. ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ επ (3) μερόνυχτα.

Μια στιγμή είπε ο Γερμανός: «Δεν αντέχω άλλο σκοτώστε με!

Ο ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ προέρχοταν απ' την Αστυνομία Πόλεων, σπούδασε δικηγόρος κι' ήταν φιλομαθέστατος».

ΓΗΠΕΔΟ Ή ΑΝΑΣΤΑΣΗ;

Έχουμε γράψει σε παλαιότερη εφημερίδα. Μάλλον .... πρέπει να το ξαναπούμε. Αυτό το.... τροπάριο με τις κροτίδες και τις φωτοβολίδες την Ανάσταση στο Χωριό, έχουμε τη γνώμη ότι πρέπει να σταματήσει. Τα μέσα ενημέρωσης τονίζουν και ενημερώνουν κάθε τόσο για νέα θύματα, τραυματίες και νεκρούς ακόμα.

Η Αστυνομία κατάσχει μεγάλες ποσότητες, βεγγαλικών και στέλνει στον Εισαγγελέα τους παραβάτες. Ο τύπος τα προβάλει όλα αυτά στα πρωτοσέλιδα. Παρ' όλα υτά, ορισμένοι δεν έχουν καταλάβει τίποτα ακόμα. Και πέρα από τον όποιο κίνδυνο, μικρό ή μεγάλο —που πάντα υπάρχει— δεν είναι υποχρεωμένοι κάποιες εκατοντάδες άνθρωποι κάθε ηλικίας, να ανέχονται πέντε - έξι άτομα που θέλουν να κάνουν πειράματα. Τα πειράματα δεν γίνονται πάνω σε κεφάλαια και δίπλα σε μικρά παιδιά, ας τα κάνει όποιος θέλει σε άλλους χώρους. Εκτός.... αν πρέπει να μεταφέρουμε παντού το κλίμα που επικρατεί στα γήπεδα.

Να μας το πούνε όμως, για να προσαρμοστούμε όλοι ανάλογα!!

μπρουντζινα • επιπλα
φωτιστικα • δωρα
δημητρης αραπης
Βιο/νια: βακτριανης 13, 157 71 τηλ.
Εκθεση: αραδου 36, 157 71 τηλ. 7756617, fax: 7756617